

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY REWAL CZEŚCI MIEJSCOWOŚCI NIECHORZE- STRONA PÓŁNOCNA

Zespół autorski:

- 1. mgr Dariusz Sapiński**
- 2. mgr inż. Monika Sapińska**
- 3. Tomasz Sapiński**
- 4. mgr Kamila Surowiec**

współpraca

mgr inż. Urszula Arciuszkiewicz Rachuta
mgr inż. arch. Piotr Kozłowski

INTEGRA Sp. z o.o. Poznań – Złocieniec

Sierpień 2009 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	3
1.1. Podstawa prawna wykonania prognozy oraz jej zakres.....	3
1.2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	5
1.3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	10
1.4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	13
1.5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	14
1.6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w prognozie.....	15
2. Określenie oraz ocena istniejącego stanu środowiska objętego przewidywanym znaczącym oddziaływaniem oraz określenie potencjalnych zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	16
3. Analiza istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	32
4. Określenie celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	33
5. Analiza przewidywanych znaczących oddziaływań różnego rodzaju na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, a także na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru oraz zabytki i dobra materialne.....	35
6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.....	40
7. Cele i geograficzny zasięg projektowanych zmian mpzp a cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralności tego obszaru - przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie zmiany mpzp	41

Załącznik nr:

1. Załącznik graficzny do prognozy w skali 1:2000.

2. Tabelka 1. Zmiany w zagospodarowaniu poszczególnych terenów obszaru opracowania, wprowadzone projektem zmiany mpzp oraz ocena wynikających z tego skutków dla środowiska.
3. Uwarunkowanie ekofizjograficzne na potrzeby prognozy w skali 1: 2000

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna wykonania prognozy oraz jej zakres

Obowiązek sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został uregulowany na nowo ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 08. Nr 199, poz. 1227). Postanowienia zawarte w Rozdziale 1 Działu IV wymienionej ustawy, zatytułowanym „Dokumenty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko”, w zasadniczej części stanowią implementację przepisów Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny oddziaływania na środowisko niektórych planów i programów. Prognoza oddziaływania na środowisko, o której mowa, w rozumieniu prawa wspólnotowego jest raportem, o którym pisze się w art. 3 pkt c) oraz art. 5 ust. 1 wspomnianej dyrektywy.

Według art. 46 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, **projektowany dokument – Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal części miejscowości Niechorze – strona północna jest projektem dla którego wymaga się przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko**, na zasadach określonych w tej ustawie. W trybie tej właśnie procedury organ opracowujący projekt dokumentu jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko.

Implementacja Dyrektywy 2001/42/WE została dokonana (w części dotyczącej struktury treści i zakresu wymaganej informacji) w art. 51 w/w ustawy, zgodnie z którym prognoza ta powinna:

1. zawierać:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,

- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
2. określać, analizować i oceniać:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy; oraz
3. przedstawiać:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

W drodze dalszej procedury projekt planu zagospodarowania przestrzennego wraz z niniejszą prognozą oddziaływania na środowisko poddany zostanie opiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

Zgodnie z przepisami działu III rozdziału 1 i 3, ustawy o której mowa, zostanie zapewniona możliwość udziału społeczeństwa w strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko.

Według art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 03. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). wójt gminy Rewal ogłosi, w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w gminie Rewal, o wyłożeniu projektu zmiany miejscowego planu do publicznego wglądu na co najmniej 14 dni przed dniem wyłożenia i wyłoży ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu, na okres co najmniej 30 dni oraz zorganizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w tym projekcie planu rozwiązaniami.

1.2. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy obszarów określonych uchwałą Nr XXI/190/04 Rady Gminy Rewal z dnia 28 maja 2004 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Rewal części miejscowości Niechorze – strona północna.

Teren objęty planem, położony jest w północno-wschodniej części województwa zachodniopomorskiego i północnej części powiatu gryfickiego, we wsi Niechorze, leżącej nad brzegiem Morza Bałtyckiego i nad jeziorem Liwia Łuża.

Obszar opracowania, o łącznej powierzchni 133,2 ha, obejmuje głównie zurbanizowany obszar miejscowości Niechorze, z wyłączeniem obszarów dla których obowiązuje już miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Główne cele projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Przeważająca część obszaru objętego planem jest od lat zagospodarowana i dość intensywnie użytkowana. Autorom, podczas sporządzania mpzp przyświecały dwa główne

cele: uregulowanie zapisów dotyczących istniejących funkcji terenu oraz przeznaczenie terenów pod nowe funkcje. Projekt planu, na większości terenu ma charakter porządkujący i regulujący dotychczasowe zagospodarowanie i jego urządzenie, które do końca 2003 r. regulował plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego. Obecnie zagospodarowanie terenu realizowane jest na podstawie decyzji administracyjnych – decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu wydawanych przez Wójta na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Nawiązując do nieobowiązującego już mpzp generalnie przeznaczenie terenu opracowania pozostanie takie samo.

Część terenu, jednak ze względu na zmianę potrzeb społecznych i wniosek gminy, przeznaczono pod nowe funkcje terenu.

Regulacje funkcjonalno-prawne, ogólne i szczegółowe, dla poszczególnych terenów, będących przedmiotem planu, tj.:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu oznaczone na rysunku planu symbolem **MN,Utgh**;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny usług turystycznych – pensjonaty oznaczone na rysunku planu symbolem **MN,Utp**;
- 3) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,MN**;
- 4) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh**;
- 5) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny kempingów i pól biwakowych oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,Utb**;
- 6) tereny produkcji, tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem **P,U**;
- 7) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu oznaczone na rysunku planu symbolem **MN,RM,Utgh**;
- 8) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,U**;
- 9) tereny parkingów, tereny kempingów i pól biwakowych oznaczone na rysunku planu symbolem **Kp,Utb**;
- 10) tereny wód powierzchniowych oznaczone na rysunku planu symbolem **WS**;

- 11) tereny infrastruktury technicznej kanalizacja i elektroenergetyka oznaczone na rysunku planu symbolem **K,E**;
- 12) tereny parkingów oznaczone na rysunku planu symbolem **Kp**;
- 13) tereny usług, tereny parkingów oznaczone na rysunku planu symbolem **U,Kp**;
- 14) tereny parkingów, tereny zieleni urządzonej oznaczone na rysunku planu symbolem **Kp,ZP**;
- 15) tereny usług, tereny turystycznych, gastronomii i handlu, oznaczone na rysunku planu symbolem **U,Utgh**;
- 16) tereny usług, tereny turystycznych, gastronomii i handlu, tereny sportu i rekreacji oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,US**
- 17) tereny zieleni urządzonej, tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem **ZP,U**;
- 18) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,MW,MN**;
- 19) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny usług, oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,MN,U**;
- 20) tereny usług administracji, tereny usług komunalnych, tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu oznaczone na rysunku planu symbolem **Ua,UM,Utgh**;
- 21) tereny zieleni urządzonej, tereny parkingów oznaczone na rysunku planu symbolem **ZP,Kp**;
- 22) tereny zieleni urządzonej, tereny ciągów pieszych oznaczone na rysunku planu symbolem **ZP,KDWp**;
- 23) tereny sportu i rekreacji, oznaczone na rysunku planu symbolem **US**;
- 24) tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny usług, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone na rysunku planu symbolem **Utgh,U,MN**;
- 25) tereny usług, tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone na rysunku planu symbolem **U,Utgh,MN**;
- 26) tereny usług zdrowia, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczona na rysunku planu symbolem **Uz,MW**;
- 27) tereny usług oświaty oznaczona na rysunku planu symbolem **Uo**;
- 28) tereny usług kultu religijnego oznaczone na rysunku planu symbolem **Ukr**;
- 29) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **MN**;

- 30) tereny usług administracji, tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem **Ua,U;**
- 31) tereny usług administracji oznaczone na rysunku planu symbolem **Ua,**
- 32) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny usług turystycznych, gastronomii i handlu, tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem **MN,Utgh,U;**
- 33) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny usług, tereny usług turystycznych –pensjonaty oznaczone na rysunku planu symbolem **MN,U,Utp;**
- 34) tereny portu, oznaczone na rysunku planu symbolem **KM;**
- 35) tereny sportu i rekreacji - plaża, oznaczone na rysunku planu symbolem **USp;**
- 36) tereny placów publicznych i usług, oznaczone na rysunku planu symbolem **KP,U;**
- 37) tereny zieleni urządzonej, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZP;**
- 38) tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZL;**
- 39) tereny parkingów, tereny zieleni urządzonej – docelowo tereny dróg publicznych klasy zbiorczej oznaczone na rysunku planu symbolem **Kp,ZP(KDz)**
- 40) tereny dróg publicznych – drogi klasy zbiorczej, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDz;**
- 41) tereny dróg publicznych - drogi klasy lokalnej, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDI;**
- 42) tereny dróg publicznych - drogi klasy dojazdowej, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDd;**
- 43) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDW;**
- 44) tereny kolei, oznaczone na rysunku planu symbolem **KK;**
- 45) tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyka, oznaczone na rysunku planu symbolem **E;**
- 46) tereny infrastruktury technicznej kanalizacja oznaczone na rysunku planu symbolem **K,**

zawiera ustalenia tekstowe – projekt uchwały Rady Gminy w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal części miejscowości Niechorze – strona północna.

Celem ustaleń ogólnych planu jest określenie:

- przeznaczenia terenów,

- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków,
- wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- szczegółowych zasad i warunków i scalania i podziału nieruchomości,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
- zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania i użytkowania terenów.

Celem zapisów szczegółowych dla poszczególnych terenów, przeznaczonych pod określoną funkcję, natomiast jest ustalenie:

- zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy,
- zasad i warunków podziału nieruchomości,
- rozwiązań komunikacyjnych,
- rozwiązań w zakresie infrastruktury technicznej,
- stawki procentowej od wzrostu wartości nieruchomości.

Poprzez ustalenia przeznaczenia terenów na określone cele i zasad ich zagospodarowania miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do działań zmierzających do zrównoważonego rozwoju gospodarki przestrzennej. Jednym z głównych celów planu miejscowego jest realizacja zapotrzebowania społecznego, które sprowadza się w przyszłości do realizacji przedsięwzięć i inwestycji.

Poprzez zawarcie w planie rozwiązań niezbędnych do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń, a także zapewnienia ochrony przed powstającymi zanieczyszczeniami stanowi jedną z głównych i skutecznych form ochrony środowiska.

Powiązania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Dokumentem powiązany z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rewal z 2003 r.**, które określa główne zasady i normy zagospodarowania przestrzennego dla całej gminy Rewal. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymagana jest zgodność pomiędzy ustaleniami studium i ustaleniami projektu planu, która w przypadku planu dla obszaru Niechorze część północna jest zachowana.

1.3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Informacje zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz zostały dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanych zmian planu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z projektowanymi zmianami planu.

Sporządzenie niniejszej prognozy poprzedziła inwentaryzacja terenu, kompleksowe badania i pomiary terenowe oraz analiza materiałów archiwalnych (zarówno aktów prawnych jak i specjalistycznej literatury oraz zasobów kartograficznych). Przy sporządzaniu prognozy zostały uwzględnione informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzone dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem postępowania.

Przestudiowanie materiałów wymienionych poniżej, a także badania terenowe pozwoliły rozpoznać stan i funkcjonowanie środowiska, jego sposób użytkowania oraz stan jego ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej.

Przeprowadzono analizę i ocenę przydatności terenów pod względem planowanych funkcji terenu oraz ich oddziaływań na środowisko (rozpatrywanych na różnych płaszczyznach i przestrzeni czasowej).

Oceniono istniejące problemy ochrony środowiska i potencjalne zagrożenia środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanych zmian planu oraz wpływ zapisów ustaleń tego dokumentu na jego funkcjonowanie.

W prognozie ustosunkowano się do projektu planu, w zakresie przyjętych w nim założeń ochrony środowiska. Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje i zagrożenia, proponując sposoby ich minimalizowania. Przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

Prognoza obejmuje tereny objęte projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z obszarami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego dokumentu.

Niniejsze opracowanie sporządzane było równoległe z projektem planu.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały:

a) literatura źródłowa

- Atlas zwykłych wód podziemnych w Polsce. Wyd. Geologiczne, Warszawa, 1998 r.;
- „Kiedy ocena oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko jest niezbędna?” Sergiusz Urban, Problemy ocen środowiskowych, Nr 4, 2008 r.;
- Krajowa Strategia Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej, Warszawa, 2003 r.;
- Mapa ewidencji gruntów 1:5 000;
- Mapa Geologiczna Polski - mapa utworów powierzchniowych; arkusz Kołobrzeg 4, (N-33-XVI), w skali 1: 200 000, opracowanie: Przedsiębiorstwo Geologiczne (Butrymowicz N., Nosek M.) – 1974 r., udostępnił PIG Warszawa w 2008 r.;
- Mapa hydrogeologiczna Polski, arkusz Rewal, w skali 1: 50 000, Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa, 2007 r.;
- Mapa podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Konradzkiego, 2002 r.
- Mapa sytuacyjno-wysokościowa 1: 1 000;
- Mapa topograficzna, skala 1:10 000, arkusz: Niechorze (N-33-67-C-a- 4), GUGiK, Warszawa 2003 r.;
- Mapa: Waloryzacja Przyrodnicza Gminy Rewal, 1:25 000, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie 1997 r.;
- Mapy glebowo-rolnicze 1: 5 000;
- Mapy topograficzne, skala 1:25 000, Poznań, 1989 r., wznowienie druku OPGK Rzeszów 2000;
- Objąsnienia do mapy geologicznej Polski 1: 200 000, pod red. J.E. Mojskiego, Wydawnictwo Geologiczne, Warszawa, 1978 r.;
- „Ocena planów i przedsięwzięć znacząco oddziałujących na obszary Natura 2000 – wytyczne metodyczne dotyczące przepisów artykułu 6(3) i (4) Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG”, WWF Polska, 2005 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dotyczące terenu gminy Rewal dla obszaru objętego zmianą planu , Dedal INVEST-EKO, maj 2006 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego, Szczecin, 2002 r.;
- Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego, Szczecin, 2002 r.;
- Projekt planu obejmujący część miejscowości Niechorze – strona północna, uchwała wraz

z mapą w skali 1:2 000;

- Przyroda Pomorza Zachodniego, praca zbiorowa, Szczecin 2002 r.;
- Raport o stanie środowiska w woj. zachodniopomorskim w latach 2004-2005. Inspekcja Ochrony Środowiska – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie, 2007 r.;
- Raport o stanie środowiska w woj. zachodniopomorskim w roku 2000. Inspekcja Ochrony Środowiska – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie, 2000 r.;
- Strategia rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich województwa zachodniopomorskiego w latach 2002 – 2015. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Koszalin, 2002;
- Strategia rozwoju sektora transportu województwa zachodniopomorskiego do roku 2015. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Szczecin, sierpień 2002;
- Strategia rozwoju województwa zachodniopomorskiego do roku 2020. Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego. Szczecin, grudzień 2005;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rewal, przyjęte Uchwałą Nr VIII/59/2003 Rady Gminy w Rewalu z dnia 25 kwietnia 2003 r.;
- Studium Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego - 2002 r. - RBGPWZ w Szczecinie;
- Zasoby sieci internetowej.

b) akty prawne

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 08. Nr 25, poz. 150, Nr 11, poz. 708, Nr 138, poz. 865 i Nr 154, poz. 958, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 08. Nr 199, poz. 1227);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. 07. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587 oraz z 2008 r. Nr 138, poz. 865 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. 05. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.);
- Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.);

- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 01. Nr 110, poz. 1190, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. nr 56, poz. 679, z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 04. Nr 121, poz. 1266 i Nr 237, poz. 1657);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy, przyporządkowania zbiorników wód podziemnych do właściwych obszarów dorzeczy, utworzenia Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej oraz podziału obszarów dorzeczy na regiony wodne (Dz. U. Nr 232, poz. 1953);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.04. Nr 229, poz. 2313);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. 198, poz. 1226);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz. U. 05. Nr 94 poz. 795);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237);
- Uchwała Nr XIII/94/2003 Rady Miejskiej w Drawsku Pomorskim z dnia 30 października 2003 r. w sprawie przystąpienia do zmiany w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Drawsko Pomorskie;
- Uchwała Nr XLIV/389/2006 Rady Miejskiej w Drawsku Pomorskim z dnia 26 stycznia 2006 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do zmiany w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Drawsko Pomorskie.

1.4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanych zmian mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Analizę skutków realizacji postanowień planu proponuje się wykonać dwuetapowo:

I etap analizy: weryfikacja istniejącej dokumentacji dotyczącej przedmiotowej inwestycji (z zakresu planowania przestrzennego, prawa budowlanego i ochrony środowiska) oraz opis stanu realizacji tej inwestycji lub zainwestowania obszaru, dla którego wprowadziło się nowe przeznaczenie. W odniesieniu do opisu stanu realizacji inwestycji powinno się uwzględniać stopień postępu lub fazy projektowej, na jakim znajdują się inwestycje oraz stanu procedury, także w odniesieniu do oceny oddziaływania na środowisko (monitoring poinwestycyjny).

Należy uwzględnić wszelkie uwarunkowania realizacji inwestycji wykonywanych na podstawie planu. Przy dokonaniu powyższej analizy uwzględniającej uwarunkowania prawne, wynikające z procedury oceny oddziaływania na środowisko powinno uzyskać się informację o skutkach realizacji dokonanej zmiany na środowisko. Analizując stan planowania tego terenu oraz wydanych decyzji administracyjnych i pozwoleń uzyska się informację o stanie prawnym i poziomie zainwestowania terenów przeznaczonych pod zainwestowanie.

II etap analizy: wizja lokalna i inwentaryzacje obszaru objętego planem. Weryfikacja istniejącego stanu zaawansowania stanu wykorzystania terenu oraz opis tego stanu realizacji inwestycji lub zainwestowania obszaru, dla którego wprowadziło się nowe przeznaczenie.

Na podstawie wizji lokalnych oraz w wyniku przeprowadzenia analizy procedur lub sporządzania dokumentów strategicznych gminy uzyska się wiedzę co do faktycznego stanu realizacji inwestycji.

Weryfikację stanu wykonania zapisów projektowanego planu proponuje się raz na kadencję Rady Gminy tj. raz na 4 lata, zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Biorąc pod uwagę lokalizację gminy Rewal w stosunku do położenia względem granic kraju, w tym granicy morskiej nie przewiduje się oddziaływania transgranicznego na środowisko. Zakres planu dotyczy północnej części gminy zlokalizowanej w północno-

środkowej części województwa zachodniopomorskiego, przylegający do wód morza Bałtyckiego, w wyniku czego oddziaływanie transgraniczne na środowisko nie będzie występowało.

W związku z ustaleniami planu, ze względu na odległość od granic sąsiednich państw, stwierdza się jednoznaczny brak możliwości wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko pochodzącego z terytorium Polski.

1.6. Streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w prognozie

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal części miejscowości Niechorze – strona północna. Przedmiotem tego planu jest obszar, o łącznej powierzchni 133,2 ha, obejmujący większą część zurbanizowanego terenu miejscowości Niechorze. Teren ten położony na mierzei pomiędzy brzegiem jeziora Liwia Łuża i brzegiem Morza Bałtyckiego w gminie Rewal. Teren jest już w większości zurbanizowany, zagospodarowany i zabudowany. Stanowi w części zachodniej dość rozbudowany historyczny układ przestrzenny dawnej wsi rybackiej. Część wschodnia to bardziej współczesna zabudowa wzdłuż ul. Bursztynowej. W obu częściach dominują obiekty turystyczne (ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty) wraz z usługami towarzyszącymi. Obszar objęty planem obejmuje znaczną część plaży na brzegu Morza Bałtyckiego, wraz z terenami wydmowymi, porośniętymi lasami o charakterze ochronnym. Wschodnią granicę obszaru stanowi Kanał Liwia Łuża łączący jezioro o tej samej nazwie z Morzem Bałtyckim. Od południa teren ograniczony jest linią kolejki wąskotorowej, która należy do największych atrakcji turystycznych Wybrzeża Rewalskiego, za którą bezpośrednio zlokalizowany jest cenny przyrodniczo (rezerwat) jezioro Liwia Łuża. Zachodnie krańce obszaru opracowania pozostają nadal niezabudowane.

Teren objęty planem w części położony jest na terenie Obszaru Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010, tworzonej w ramach dla ochrony siedlisk ptaków. Część terenu objęta jest także Obszarem Natura 2000 „Trzebiatowsko-Kołobrzski Pas Nadmorski” PLH 320017, utworzonego dla ochrony siedlisk naturalnych i siedlisk gatunków roślin i zwierząt.

Obecnie dla terenu miejscowości Niechorze nie obowiązuje miejscowy plan, ale przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym umożliwiają realizację inwestycji i zagospodarowanie większości obszarów objętych planem, w tym także obszarów obecnie niezabudowanych.

Realizując zapotrzebowanie społeczne – gospodarcze z jednej strony, a wymogi

środowiskowe z drugiej przystąpiono do opracowania planu.

Analizując wszystkie uwarunkowania środowiskowe w szczególności związane z zasadami realizacji inwestycji na obszarach NATURA 2000 określono zasady i parametry zabudowy oraz doprecyzowano funkcję i formę zagospodarowania terenu. Projekt planu podtrzymuje rozwiązania przestrzenne miejscowości Niechorze oraz zakres obszarów rozwojowych. Dopuszczono zabudowę w zachodniej części miejscowości na wysokości latarni morskiej, jednocześnie określając uwarunkowania realizacyjne przy uwzględnieniu poszanowania i zachowania walorów przyrodniczych.

Określono przewidywane oddziaływania jednocześnie zaznaczając fakt, że większość oddziaływań w każdej chwili może wystąpić w drodze realizacji inwestycji na terenach, dla których określono funkcję pod zainwestowanie zgodnie z procedurami na podstawie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Parametry i zasady zagospodarowania zapisane w obowiązującym planie zrealizowane na jego podstawie mogą spowodować pośrednie oddziaływania negatywne wynikające z faktu „odsunięcia” zabudowy od linii brzegowej, a dążeniem do zagospodarowania brzegu jeziora i dojścia do wody.

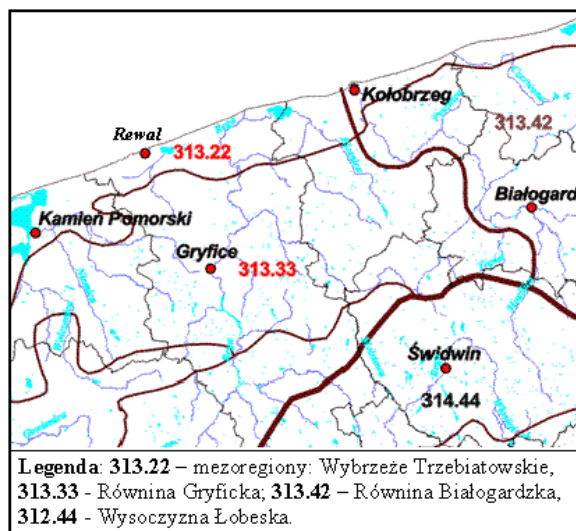
Po dokonaniu analizy oddziaływań można stwierdzić że projektowany dokument wprowadza jedynie prawne ramy realizacji inwestycji na terenach już wyznaczonych pod zainwestowanie. Dla terenów nowo przeznaczanych pod zainwestowanie lub nowe zagospodarowanie określa zasady i normy realizacyjne inwestycji uwzględniając interes publiczny w tym oczekiwania społeczne oraz uwarunkowania wynikające z ochrony przyrody.

2. Określenie oraz ocena istniejącego stanu środowiska (także objętego przewidywanym znaczącym oddziaływaniem) oraz określenie potencjalnych zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Obszar będący przedmiotem projektowanej zmiany planu, posiadający powierzchnię 133,2 ha, obejmuje swym zasięgiem teren zurbanizowanej części miejscowości Niechorze (strona północna) z wyłączeniem obszarów, dla których obowiązują już plany miejscowe.

Według podziału na krainy fizyczno-geograficzne Polski gmina Rewal leży na **Wybrzeżu Trzebiatowskim** - mezoregion 313.22 (ryc. 2), sąsiadującym od południa z Równiną Gryficką, a od wschodu z Równiną Białogardzką, przechodząca dalej na południe w Wysoczyznę Łobeską. Dwa pierwsze mezoregiony wchodzi w skład makroregionu

Pobrzeże Szczecińskie – (Kondracki, 1996), które należy do podprowincji zwanej Pobrzeżem Południowobałtyckim i prowincji - Niż Środkowoeuropejski.

Ryc. 1 - Podział północno-środkowej części województwa zachodniopomorskiego na regiony według podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego (źródło: *Raport o stanie środowiska w woj. Zachodniopomorskim w 1999 r.*).

Wybrzeże Trzebiatowskie obejmuje strefę brzegową Bałtyku o powierzchni 290 km², ciągnącą się od zalewu Kamieńskiego i Ujścia Dźwiny na zachodzie do doliny dolnej Parsęty na wschodzie. Południową granicę tego regionu wyznacza północna odnoga Pradoliny Pomorskiej, której zatorfione dno pocięte jest obecnie licznymi kanałami i rowami melioracyjnymi. Na północ od pradoliny natomiast rozciąga się nisko położona równina denno-morenowa, osiągająca miejscami wysokość dochodzącą do 20 m n.p.m.

Wieś Niechorze zaliczana jest do najatrakcyjniejszych miejscowości na Wybrzeżu Rewalskim, posiada atrakcyjny historyczny układ przestrzenny wioski rybackiej, a także najatrakcyjniejsze założenia ruralistyczne w gminie Rewal. Większa część terenu jest bardzo wartościowa i ciekawa zarówno pod względem przyrodniczym jak i krajobrazowym. Teren opracowania z pewnością czyni atrakcyjnym także położenie na wybrzeżu Morza Bałtyckiego. Przyczyniają się do tego również występujące tu liczne cenne z wielu względów obiekty, do których należą: stacja kolejowa, zabytkowa zabudowa wiejskich zagród, Kanał Liwia Łuża i rezerwatowe jezioro Liwia Łuża. Na terenach peryferyjnych wsi, w szczególności na jeziorze Liwia Łuża żerują, bytują i znajdują schronienie liczne zwierzęta, w a także mają swoje stanowiska chronione gatunki roślin. Wszystko to składa się na bardzo duży potencjał turystyczny.

Na terenie Niechorza dominuje budownictwo turystyczne i mieszkaniowe jednorodzinne. Większość domów usytuowana jest wzdłuż ulicy biegnącej przez środek wsi lub niedaleko od niej.

Wzdłuż brzegu Morza Bałtyckiego, zarówno po zachodniej jak i od wschodniej stronie miejscowości, znajdują się ośrodki wypoczynkowe z bazą noclegową (w tym pola namiotowe, domki letniskowe).

Na teren objęty zmianą planu w niewielkiej części składają się także tereny rolnicze, zarówno użytki zielone jak i pola uprawne. Niewielki obszary roli, położone w zachodniej części terenu są obecnie w większości odłogowane. Na skutek zaprzestania uprawy roli część z nich porośnięta jest już młodymi zagajnikami drzew.

Klimat

Według podziału Polski na regiony klimatyczne obszar opracowania zaliczany jest do **Regionu Środkowonadmorskiego (R-II)**, obejmującego Wybrzeże Trzebiatowkie (A. Woś 1999). W skład tego regionu wchodzi także Zalew Szczeciński oraz wyspy Uznam i Wolin. W porównaniu z innymi regionami Pomorza odznacza się największą liczbą dni słonecznych i ciepłych oraz bez opadów, a także najmniejszą liczbą dni z dużym zachmurzeniem (tabela poniżej). Pogody przymrozkowe i mroźne są tutaj notowane najrzadziej.

Średnia roczna liczba dni z głównymi typami pogody Regionu Środkowonadmorskiego (A. Woś 1999)

Typy pogody	Słoneczna	Pochmurna	Z dużym zachmurzeniem	Bez opadu	Z opadem	Razem
Region Środkowonadmorski						
<i>Ciepła</i>	22,1	157,6	91,7	138,6	132,8	271,4
Przymrozkowa	6,9	32,0	27,9	34,8	31,5	66,3
Mroźna	3,5	13,1	9,7	13,4	12,9	26,3

Panuje tu klimat morski, który kształtuje się pod wpływem mas powietrza atlantyckiego napływającego z kierunków zachodnich, a bezpośrednio pod wpływem oddziaływania Morza Bałtyckiego. Wpływ morza objawia się głównie ochłodzeniem mas powietrza latem, ociepleniem – zimą, a także powoduje wzrost wilgotności powietrza. W porównaniu z pozostałą częścią województwa wiosna i lato są tu wyraźnie chłodniejsze, zimy stosunkowo łagodnie

i krótkie, jesień znacznie dłuższa i ciepła.

Inny podział na krainy klimatyczne według Cz. Koźmińskiego, natomiast klasyfikuje gminę w Krainie II - Pobrzeże Dziwnowsko-Kołobrzeshire, według którego zestawiono niektóre dane klimatyczne terenu opracowania (tabela poniżej).

Zestawienie wybranych danych klimatycznych obszaru opracowania

Parametr	Wielkość
Temperatura roczna °C	7,5-8,0
Najcieplejsze miesiące: lipiec, sierpień (średnia temp.) °C	16,9
Najchłodniejszy miesiąc: styczeń (średnia temp.) °C	- 0,8
Długość okresu wegetacyjnego (dni)	210-220
Średnie dzienne nasłonecznienie (godz.)	4,4
Daty początku wiosny	05. IV
Daty początku lata	15. VI
Daty początku jesieni	05. IX
Daty początku zimy	31. XII
Suma rocznych opadów atmosferycznych (mm)	600-650
Liczba dni pogodnych w roku (zachmurzenie 0-20 %)	40
Liczba dni pochmurnych w roku (zachmurzenie ponad 80 %)	130-140
Średnia długość okresu bezprzymrozkowego (dni)	203
Średnia temperatura sezonu wypoczynkowego (czerwiec - wrzesień)	15,7 °C

Przeciętna roczna temperatura powietrza na przedmiotowym obszarze wynosi ok. 7,5-8,0 °C przy przeciętnej temp. miesiąca najcieplejszego (lipiec) od 16,5 do 17 °C, a najchłodniejszego (styczeń) od – 0,5 do – 1,0 °C. Średnia temperatura sezonu wypoczynkowego (czerwiec - wrzesień) wynosi 15,7 °C, okresu wegetacyjnego (kwiecień - wrzesień) osiąga natomiast 13,3 °C, który trwa przeciętnie 210-220 dni. Amplituda roczna temperatury powietrza wynosi 17,7 °C. Średnie dzienne nasłonecznienie najwyższe wartości osiąga w okresie maj – sierpień (średnio 7,3 godz.) z maximum w czerwcu (8,2 godz.).

Gmina jest jednym z miejsc w województwie zachodniopomorskim, gdzie wiosna pojawia się najpóźniej, bo po 5 kwietnia. Zima natomiast zaczyna się pod koniec grudnia i trwa ok. 40 dni z małą liczbą dni z pokrywą śnieżną, choć zdarzają się zimy zupełnie bezśnieżne.

Roczna suma opadów osiąga wartość w granicach 600 – 650 mm. Najmniej opadów notuje się w lutym i marcu, a najwięcej w lipcu. Średnie sumy opadów dla okresu wegetacyjnego

kwiecień-wrzesień z kolei wynoszą 350-375 mm, dla okresu lipiec-sierpień 130 – 160 mm.

Pod wpływem morza, przez cały rok, występuje podwyższona wilgotność powietrza. Średnia roczna wilgotność względna wynosi 82 %, z maximum w grudniu - 88 %, najniższa w maju i czerwcu - 77 %.

Wysoka suma opadów rocznych przy wysokiej wilgotności powietrza korzystnie wpływają na wielkość zasilania i krążenia wód w cyklu hydrologicznym, oraz kształtowania zasobów wodnych charakteryzowanego terenu.

W strefie wybrzeża dominują w ciągu roku wiatry z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego, najrzadziej występują wiatry z kierunku północnego. Zimą najczęściej występują stosunkowo ciepłe południowo-zachodnie i zachodnie, latem dominują zachodnie a jesienią ciepłe - południowo-zachodnie. Wiosnę charakteryzuje duża zmienność, z dominacją wiatrów północno-wschodnich. Niezmiernie rzadkie są tutaj dni bezwietrzne.

Pewną osobliwością wybrzeża i terenu opracowania jest występowanie lokalnej cyrkulacji powietrza, wywołanej różnicą jego nagrzewania się nad obszarami lądowymi oraz nad wodą – bryza morska i lądowa.

Cechy klimatu lokalnego

Na kształtowanie się cech topoklimatycznych obszaru znaczący wpływ ma rzeźba terenu, odległość od morza, ukształtowanie powierzchni, płytkie występowanie wód gruntowych oraz pokrycie terenu formacjami leśnymi i łąkowymi.

W zachodniej części obszaru opracowania, na obszarze moreny dennej, istnieją korzystne warunki topoklimatyczne z punktu widzenia stałego przebywania ludzi. Mniej korzystny topoklimat występuje na podmokłych, trawiastych i bezleśnych terenach doliny przymorskiej - obszar polderów we wschodniej części terenu. Spowodowany jest on m.in. faktem występowania mgieł przyziemnych, często stagnujących do późnych godzin przedpołudniowych (we wszystkich miesiącach - średnio rocznie 39 dni, najwięcej od października do marca).

Na obszarze opracowania zaznacza się również wpływ bryzy morskiej, stanowiącej bardzo ważny czynnik natury balneologicznej. To chłodne powietrze, nasycone aerozolem morskim zawierającym kryształki jodu i soli morskiej, co ma znaczenie w leczniczym wpływie morza. W porównaniu z klimatem nizinym klimat morski charakteryzuje się przewagą czynników i właściwości bodźcowych i hartujących.

Geomorfologia i geologia

Pod względem geologicznym opisywany obszar leży w obrębie platformy paleozoicznej, która uformowała się u schyłku okresu karbońskiego. Fundamentem tej platformy są sfałdowane skały osadowe powstałe podczas ery paleozoicznej, a szczególnie w dewonie i karbonie. W środkowym mezozoiku zaznaczyły się m.in. na omawianym terenie pionowe ruchy obniżające. Spowodowały one bardzo silne zróżnicowanie grubości jurajskich i kredowych pokryw osadowych i doprowadziły do uformowania się wału pomorskiego (antyklinorium pomorskie). Obszar gminy znajduje się w obrębie dwóch jednostek tektoniczno-strukturalnych wału pomorskiego:

- północno-wschodnie skrzydło antykliny Kamienia Pomorskiego rozcięte głębokimi dyslokacjami ograniczającymi rów tektoniczny Trzebieszewa – Koplina oraz
- południowo-zachodnie skrzydło synkliny Trzebiatowa, na terenie którego znajduje się obszar opracowania.

Podłoże czwartorzędowe Synkliny Trzebiatowa w rejonie terenu opracowania budują serie mułowcowe kredy dolnej, a na pozostałym terenie: mułowcowo-margliste, marglisto-wapienne i iłowcowe serie kredy górnej oraz węglanowe osady kredy górnej, stanowiące główny użytkowy poziom wodonośny.

Współczesny krajobraz pobrzeża Bałtyku, a tym samym terenu objętego opracowaniem i jego okolicy, zaczął formować się w okresie czwartorzędowym. Na morfologię tego obszaru istotną i decydującą rolę wywarło ostatnie zlodowacenie bałtyckie, a zwłaszcza stadiał pomorski oraz erozja wód roztopowych.

W wyniku tych zjawisk i procesów, mających swe miejsce w okresie plejstocenu i holocenu wykształciły się zarówno różnorodne formy terenu jak i powstały liczne osady akumulacji lodowcowej i wodnej. Utworami plejstoceniowymi są piaski i gliny moreny dennej, natomiast holoceńskimi- torfowiska, utwory najmłodsze.

Opracowywany obszar, leżący w centralnej części Wybrzeża Trzebiatowskiego, obejmującego strefę brzegową Bałtyku, znajduje się w obrębie dwóch form geomorfologicznych:

- **doliny przymorskiej**, północnej odnogi Pradoliny Pomorskiej, osiągającej szerokość 3 km. Dolina ta znajduje się na wschód od wsi Śliwin i obejmuje głównie użytki zielone. Ten obniżony i podmokły teren odwadnia rozbudowany system rowów, zbierających wodę do Kanału Łądkowskiego i odprowadzający ją do jez. Liwia Łuża. Dolinę przymorską do głębokości 15 – 20 m wypełniają piaszczyste osady, przykryte osadami organicznymi,

powstałe w okresie zalegania w dolinie martwego lodu. W licznych bezodpływowych zagłębieniach wytopiskowych po martwym lodzie rozwinęła się akumulacja osadów jeziornych. Są one reprezentowane przez piaski i mułki z wkładkami iłów i torfów. Początek akumulacji tych osadów został określony na 12,9 tys. lat wstecz. Płaskie dno doliny wypełniają osady holocenijskie, na skutek czego jest ono niemal całkowicie zatorfione. Miąższość tych osadów organicznych (torfów) wynosi przeciętnie 2 m;

- na północ od pradoliny oraz na zachód od Niechorza rozciąga się nisko położona **równina denno-morenowa**, osiągająca miejscami wysokość dochodzącą do 20 m n.p.m. (latarnia w Niechorzu), średnio 10-15 m n.p.m. Wysoczyznę budują gliny zwałowe,
 - o miąższości 12-17 m, pod którymi występują piaski lodowcowe gliniaste o miąższości 19 m. Poniżej tych utworów występuje drugi poziom glin zwałowych, także z przewarstwieniami piaszczystymi. Miąższość osadów czwartorzędowych, tworzących płaską powierzchnię moreny dennej, określono na 60-70 m. Poniżej zalegają prawdopodobnie mułowcowe kredy dolnej.

W rejonie tym, przybliżony profil geologiczny prawdopodobnie jest następujący:

do ok. 1 m – piaski gliniaste lub pylaste,

do ok. 6 m – gliny piaszczyste,

do ok. 12 m – gliny piaszczyste i piaski suche,

do ok. 27 m – osady piaszczyste wodonośne,

do ok. 47 m – gliny piaszczyste,

do ok. 64 m – osady piaszczyste wodonośne,

do ok. 76 m – gliny piaszczyste

poniżej – skały podłoża – margle kredowe z wodą o zwiększonej zawartości chlorków (oporność ok. 25 omm).

Gleby i ich użytkowanie

Rodzaj pokrywy glebowej na omawianym obszarze związany jest bezpośrednio z warunkami litologicznymi, rzeźbą terenu oraz głębokością zalegania wód gruntowych. Jednymi z czynników glebotwórczych natomiast jest skała macierzysta i rzeźba terenu, które w obszarze opracowania są zróżnicowane. Część zachodnia i północno-wschodnia, obszar równiny denno-morenowej, pokrywają gleby mineralne: **bielicowe (A)** i **brunatne wyługowane (Bw)**. Gleby bielicowe zbudowane są z piasków gliniastych mocnych, gleby

brunatne natomiast z piasków gliniastych lekkich zalegających na glinie lekkiej lub piaskach słabo gliniastych. Na obszarze doliny przymorskiej występują gleby organiczne i organiczno-mineralne, takie jak: **torfowe i murszowo-torfowe z torfem niskim (Tn)** oraz **murszowo-mineralne (M)**. Na obszarze Śliwina, od strony południowo-wschodniej miejscowości, przy zabudowaniach, istnieją natomiast **czarne ziemie zdegradowane (Dz)**. Gleby murszowe i torfowe położone są na piaskach luźnych, natomiast czarne ziemie na piaskach gliniastych lekkich.

Pola uprawne rozmieszczone są na glebach klasy III b oraz IV a i IV b, a miejscami także na glebach klasy V. Role przeważnie położone są na 4 (żytnim bardzo dobrym), 5 (żytnim dobrym), 6 (żytnim słabym) oraz 7 (żytnim naj słabszym) kompleksie rolniczej przydatności gleb.

Grunty znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie terenu opracowania osiągają VI a i VI b, III klasę bonitacyjną gleb. Pod względem przydatności rolniczej także większa część obszaru sąsiedniego pokryta jest przez wytworzone z piasków, stanowiące kompleksy przydatności 5, 6 i 7.

Wody powierzchniowe

Warunki hydrograficzne związane są ściśle z rzeźbą terenu, która wyznacza powierzchniowy układ sieci wodnej. Warunkuje je także budowa geologiczna i klimat.

Obszar Niechorze należy do **zlewni Kanału Łądkowskiego** i podlega pod Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie (RZGW) oraz pod Zachodniopomorski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie (ZZMiUW). Zlewnia Kanału Łądkowskiego na terenie opracowania dzieli się na trzy zlewnie częściowe:

- Łądkowski Kanał do Liwki do ujścia, obejmująca północną część terenu;
- Łądkowski Kanał do zamknięcia Polderu Ninikowskiego, zajmująca południowo-środkową część oraz
- Polder Ninikowski, obejmująca niewielki fragment południowo-zachodni obszaru

Wody pochodzące z terenu odprowadzane są do jeziora Liwia Łuża.

Jezioro Liwia Łuża jest naturalnym zbiornikiem wodnym powstałym na skutek odcięcia mierzeją dawnej zatoki od morza, o powierzchni 210,8 ha, średniej głębokości 0,9 m i objętości 2,0 mln m³. Poziom wody w jeziorze waha się w granicach 0,3-0,4 m rocznie

i zależy głównie od dopływu wody z kanałów oraz rowów melioracyjnych. W czasie sztormów i wiatrów z północy następuje napływ wody morskiej i okresowe zasolenie. Przy wysokich stanach wody, następuje odpływ wody przez kanał Liwia Łuża do morza. Jezioro jest płytkim, zeutrofizowanym akwenem, które zanieczyszczają głównie nawozy i środki ochrony roślin pochodzące z użytków zielonych w pradolinie oraz zrzuty wód z oczyszczalni w Pobierowie. Jeszcze w 2001 r. wody jeziora były pozaklasowe.

Zagrożenie powodzią

Według „Studium bezpośredniego zagrożenia powodziowego obszaru RZGW Szczecin” wschodnia i południowa część terenu opracowania należy do obszarów zalewowych, opracowanych na podstawie materiałów uzyskanych z Terenowego Oddziału Zarządu Melioracji w Gryficach

Na obszarze tym, zgodnie z art. 83 ustawy Prawo wodne, zabrania się wykonywania robót oraz czynności, które mogą utrudnić ochronę przed powodzią, a w szczególności:

- wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych,
- sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk,
- zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymaniem wód oraz brzegu morskiego.

Od powyższych zakazów może, w drodze decyzji, zwolnić jedynie dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, który zobowiązany jest:

- wskazać sposób uprawy i zagospodarowania gruntów oraz rodzaj upraw wynikających z wymagań ochrony przed powodzią, oraz
- nakazać usunięcie drzew lub krzewów.

Wody podziemne

Teren opracowania leży poza obrębem granic obszarów wysokiej ochrony głównych zbiorników wód podziemnych.

Budowa geologiczna terenu gminy nie sprzyja występowaniu wysokozasobowych struktur wodonośnych wód podziemnych wysokiej jakości. W roku 1996 wykonano badania geoelektryczne dla rozpoznania warunków hydrogeologicznych i lokalizacji studni

wierconych w obrębie gminy Rewal. Dla lokalizacji ujęć wód podziemnych za najkorzystniejszy uznano region położony między Rewalem a Śliwinem, na terenie równiny moreny dennej, położonej na zachód od obszaru opracowania. Na terenie tym wykonano trzy studnie i stwierdzono, że wody o zwierciadle swobodnym lub niewielkim ciśnieniu, stabilizują się na poziomie od 3 do 3,36 m ppt. Współczynnik wodoprzepuszczalności K wynosi od 0,0000773 m/s do 0,000115 m/s. Jakość wody określono jako dobrą, z niewielkim zwiększeniem udziału Fe, do 0,8 mg/dm³. Zawartość chlorków natomiast wynosiła 23,55 mg Cl/dm³.

W 1997 roku wykonano także otwór pilotażowy w Śliwinie. Wyniki badań wskazały na występowanie dwóch warstw wodonośnych. Pierwszą z nich stwierdzono także na głębokości 3 m i posiadała ona warunki jak wyżej opisana warstwa. Druga warstwa wodonośna zaś występuje na głębokości 47- 63m ppt, w piaskach średnioziarnistych ze żwirem, zalegających na glinie piaszczystej ciemnoszarej. Wody naporowe kształtują się tu na głębokości 3,3 m, a wydajność eksploatacyjna wynosi 48m³/godz., przy S = 3,6 m. Jakość zbadanej wody określono również jako dobrą. Miała ona jednak zwiększoną zawartość Fe, ok. 1,6 mg/dm³. Zawartość chlorków natomiast wynosiła 14 mg Cl/dm³.

Na terenie pradoliny, w zachodniej części opracowania poziom wodonośny jest bardzo płytki i łatwo podatny na degradację zasobów jakościowych wód podziemnych. Wody te pozostają w wyraźnym kontakcie z wodami powierzchniowymi bogatej sieci rowów melioracyjnych. Zagrożeniem dla zasobów wodnych tego terenu są dzięki wysypiska śmieci, wylewiska ścieków i nieszczelne szamba oraz nierozsądne nawożenie użytków zielonych.

Szata roślinna

Według podziału geobotanicznego Polski (Szafer, 1988 r.) gmina Rewal leży w obrębie państwa – Holarktyka, obszaru – Eurosyberyjskiego, prowincji – Niżowo-Wyżynno-Środkowoeuropejskiej, działu – Bałtyckiego, podziału – Pas Równin Przymorskich i Wysoczyzn Pomorskich oraz krainy – brzeg Bałtyku.

Zgodnie z regionalizacją zoogeograficzną (Konradzki 1988 r.) natomiast obszar opracowania należy do państwa – Holarktyka, podpaństwa – Palearktyka, prowincji – Europejsko-Zachodniosyberyjskiej, krainy – Południowobałtyckiej i dzielnicy - Bałtyckiej.

Flora

Roślinność potencjalną terenu opracowania stanowią siedliska subatlantyckiej wilgotnej dąbrowy acydofilnej (*Betulo-Qercetum roboris*) oraz olsu środkowo-europejskiego (*Carici elongatae-Alnetum s.l.*).

Obecną szatę roślinną obszaru stanowią **zbiorowiska: roślinność plaż i muraw kserotermicznych, nadmorskiego sosnowego boru bażynowego, roślinności ruderalnej oraz zadrzewienia i zakrzewienia.**

Teren opracowania od morza dzieli wąski pas plaży, na której istniejąca tu roślinność pełni rolę pionierską. Są to kępy traw wydmuchrzycy piaskowej, której twarde i odporne liście zatrzymują pędzony przez wiat piasek.

Tuż za brzegiem, na wysoczyźnie denno-morenowej, w północno-zachodniej i północno-wschodniej części opracowania, rośnie młody, nadmorski sosnowy bór bażynowy (*Empetro nigri-Pinetum*). Sześćdziesięcioletnie sosny zwyczajne są tu niskie i rosochate, często z koronami przy samej ziemi. Jest to las ubogi w gatunki, z charakterystyczną, chronioną, krzewinką na dnie lasu – bażyną czarną. W podszyciu i na dnie boru można spotkać więcej charakterystycznych dla niego rzadkich gatunków roślin (gruszyca zielonawa, gruszyca jednostronna, gruszyca jednokwiatowa) oraz objętych ochroną (pomocnik baldaszkowy i kruszczyk rdzawoczerwony).

W lesie tym jest dobrze wykształcone runo mszysto-porostowe z kilkoma gatunkami roślin rzadkich tj. gruszyca i widłak goździsty. Teren jest tu zróżnicowany, od suchego (piaszczysto-porostowego) do wilgotnego (mszystego, a nawet torfowcowego).

Opisane lasy są bardzo cennym elementem szaty roślinnej gminy, a gospodarka ludzka zagraża pozostałym fragmentom tych lasów. Aby zapobiec dalszej degradacji przez turystów i wczasowiczów, należałoby wprowadzić limity pojemności turystycznej danego terenu i ściśle tego przestrzegać. Nie należy dopuścić także do wyparcia tych kompleksów leśnych przez osiedla kempingowe i inną zabudowę.

Na całym obszarze rozproszone są także inne cenne enklawy przyrody, które stanowią **zadrzewienia i zakrzewienia** wzdłuż ciągów komunikacyjnych, oczek wodnych, alei i szpalerów, a nawet pojedyncze okazy drzew. Spełniają one wiele funkcji: krajobrazową, ekologiczną, wiatrochronną, przeciwoerozyjną i służą jako osłona akustyczna.

Na terenie objętym opracowaniem można spotkać następujące gatunki drzew i krzewów: świerk pospolity, świerk srebrny, sosnę zwyczajną, sosnę wejmutkę, jodłę pospolitą, modrzew europejski, dagleźję zieloną, cyprysy, żywotniki, cis pospolity, jałowiec pospolity, topolę białą i osikę, olchę czarną, wierzby, brzozę brodawkową, klona zwyczajnego i jawora, jesioną pospolitego, lipę drobnolistną i szerokolistną, buka zwyczajnego i purpurowego, dęba szypułkowego, bezszypułkowego i czerwonego, kasztanowca pospolitego, graba pospolitego, robinie akacjową, sumaka octowca, jarzębinę zwyczajną, jarząb szwedzki, wiciokrzew pomorski, rokitnika zwyczajnego, bez czarny i lilak, forsycja, różę dziką, głogi, jaśmin nagokwiatowy, leszczynę pospolitą, ligustrą pospolitego, tawułę, różaneczniki, czeremchę amerykańską oraz śnieguliczkę, a także: jeżynę popielicę, malinę właściwą i żarnowiec miotlasty.

Roślinność ruderalna, występująca pospolicie na terenie opracowania, tworzy się spontanicznie w miejscach najsilniej przekształconych. Zbiorowiska ruderalne, bardzo zresztą różnorodne, porastają pobocza szlaków komunikacyjnych (szos i dróg gruntowych), nieużytki, otoczenie zabudowań, place, boiska, wysypiska śmieci i gruzu oraz inne przekształcone siedliska. Ze zbiorowisk spotykanych tu często na nieużytkach i poboczach dróg można wymienić: zespół bylicy pospolitej i wrotycza zwyczajnego, a w miejscach wydeptywanych – zespół życicy trwałej i rdestu ptasiego.

Na szatę roślinną terenu opracowania składa się także **zieleń przydomowa** (ogródki warzywne i roślinność ozdobna) i **sady**. Charakter szaty roślinnej wszystkich ogródków przydomowych, składającej się głównie z drzew i krzewów owocowych, kwiatów i upraw warzyw - przesądza o tym, że są to biotopy o ograniczonej wartości przyrodniczej.

Przy posesjach na całym terenie opracowania spotyka się często także stanowiska chronionych roślin.

W ogrodach przydomowych rośnie chroniony wiciokrzew pomorski, który spotykany jest także często na obrzeżach lasów i zarośli na terenie opracowania.

Zabudowaniom towarzyszą również zbiorowiska ruderalne, tworzące kompleksy fitocenozy zróżnicowanych florystycznie, ze względu na różnice w natężeniu wydeptywania, właściwości gleby, nasłonecznieniu itp.

Przeważająca część terenu opracowania to tereny zabudowane, w niewielkiej części grunty rolne i leśne. Część gruntów rolnych jest odłogowana. Ugory porastają liczne gatunki traw oraz bylice i ostrożeń, a także: krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), koniczyna łąkowa (*Trifolium arvense*), wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare*), dziurawiec zwyczajny

(*Hypericum perforatum*), chaber łąkowy (*Centaurea jacea*), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*).

Na pastwiskach przylegających do wsi od południowego-zachodu występują zbiorowiska pastwiskowe siedlisk świeżych (zespoły: życicy i grzebienicy pospolitej oraz życicy i babki). Ich istnienie związane jest bowiem z utrzymującym się tam ciągle wypasem zwierząt gospodarskich.

Zbiorowiska dywanowe (zespół szczawiu i wyczyńca kolankowego oraz pięciornika gęsiego) występują w rozproszeniu na całym terenie opracowania, w miejscach wydeptywanych na żyznych i średnio żyznych siedliskach, takich jak wydeptywane tereny na obszarach zabudowań.

Na nie uprawianych użytkach zielonych, zarówno na łąkach jak i pastwiskach, a szczególnie w miejscach gdzie urządzenia odwadniające przestały spełniać swoją melioracyjną funkcję teren ulega ponownemu zabagnieniu i następuje regeneracja dawnych ekosystemów. Rozpoczęty proces sukcesji powoduje degradację tych agrocenoz przez zarastanie i wkraczanie zarośli i tworzenie się lasów olszowych oraz łożowisk.

Lasy olszowe (olsy) zaczęły tworzyć się na torfach niskich, siedliskach błotnistych i wilgotnych, przede wszystkim wokół nie funkcjonujących, rowów melioracyjnych w obrębie pradoliny przymorskiej a także na terenach brzegowych jeziora Liwia Łuża.

W lasach tych dominuje olcha czarna (*Alnus glutinosa*) z domieszką wierzb (*Salix sp.*), z podszytem bzu czarnego (*Sambucus nigra*), czeremchy amerykańskiej (*Prunus padus*), derenia (*Cornus sp.*) i gdzieśgdzie porzeczki czerwonej (*Ribes spicatum*). Ich runo budują gatunki siedlisk wilgotnych i bagiennych z dużym udziałem pokrzywy zwyczajnej (*Utrica dioica*), przytulii czepnej (*Galium aparine*) lub jasnoty purpurowej (*Lamiom purpureum*), a miejscami śmiałka darniowego (*Deschampsia caespitosa*) oraz turzyc. Spotyka się tu także takie gatunki jak: żółto kwitnąca knieć błotną (*Caltha palustris*), karbieńca pospolitego (*Lycopus europaeus*), pępawę błotną (*Crepis paludosa*), czy trującą psiankę słodkogórz (*Solanum dulcamara*). Możemy tu również spotkać kosaćca żółtego (*Iris pseudacorus*), wiązówkę błotną (*Filipendula ulmaria*),

Roślinność segetalna i ruderalna to wybitnie synantropijne zbiorowiska roślin jednorocznych i wieloletnich związanych z uprawami roślin, nieużytkami, ciekami, a także terenami określanymi jako ruderalne i silnie zurbanizowane.

Zbiorowiska ruderalne rozpowszechnione są na terenach zabudowań i na przydrożach tworząc kompleksy fitocenozy zróżnicowanych florystycznie ze względu na różnice w natężeniu wydeptywania, właściwości gleby, nasłonecznieniu itp.

Zbiorowiska segetalne (towarzyszące uprawom) natomiast cechują się zwykle kadłubowym składem. Mała ich różnorodność i bardzo ubogi skład florystyczny spowodowany jest stosowaniem środków ochrony roślin. Zespoły te tworzone są przez ugrupowania komos, wierzbówki, babki, bylic. Gatunki charakterystyczne dla zespołów segetalnych występują zwykle na obrzeżach pól, przydrożach i miedzach.

Na terenie miejscowości, wokół prywatnych posesji, gospodarstw i instytucji, a także wzdłuż ulic, można spotkać następujące drzewa i krzewy: świerki pospolite i srebrne, sosny zwyczajne i wejmutkę, modrzewie europejskie, cyprysy, żywotniki, topole białe, czarne, osiki, olchy czarne, wierzby, bez czarny i lilak, różę dziką, derenie, leszczyny pospolite, wiązy pospolite, kasztanowce zwyczajne, brzozy brodawkowate, klony zwyczajne i jawory, jesiony pospolite, lipy drobnolistne, dęby szypułkowe i czerwone, jarzębiny zwyczajne, różaneczniki, czeremchę amerykańską, drzewa owocowe.

Fauna

Południowo-zachodnia część obszaru opracowania, będąca terenem pradoliny przymorskiej, stanowi strefę mającą istotne znaczenie dla istnienia herpetofauny i ornitofauny. Na terenach sąsiadujących z Niechorzem występują podmokłe łąki, zarośla i rowy melioracyjne są miejscem bytowania i rozrodu takich gatunków jak: rzekotka drzewna, kumak nizinny, żaba moczarowa, żaba wodna i żaba trawna. Na rozległych polderach występuje także wartościowa ornitofauna. Można spotkać tu gatunki rzadkie i zagrożone m.in.: gęgawę, błotniaki, przepiórkę i derkacza. Inne gatunki ptaków pojawiają się okresowo w czasie przelotów, tj.: perkozy, łyski, żurawie, mewy, gęsi i kaczki. Wszystkie wymienione powyżej zwierzęta objęte są ochroną. Ochroną gatunkową objęte są także występujące tu: ślimak winniczek i kret europejski.

Na całym obszarze bytują także drobne gryzonie takie jak mysz polna, mysz domowa i zaroślowa. Wśród ssaków występują tu sarna i zając szarak. Na obszarach zurbanizowanych i terenach zalesionych występuje kuna domowa i kuna leśna. Nad rowami i w lasach znajdują schronienie i pożywienie rozmaite chrząszcze, błonkoskrzydłe, motyle i ważki.

Obszary i obiekty chronione

Istniejące

Obszar opracowania w części wchodzi w skład **Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołoobrzskiego Pasa Nadmorskiego (PLH 320017)**, który obejmuje najlepiej zachowany fragment zróżnicowanego geomorfologicznie wybrzeża Bałtyku. W skład tego obszaru wchodzi obniżenie Pradoliny Bałtyckiej, wypełnionej pokładami torfów niskich, w większości odwodnionych w przeszłości i wykorzystywanych jako użytki zielone oraz teren równiny denno-morenowej. Ostoja odznacza się wysokim stopniem reprezentatywności siedlisk, typowych dla południowego wybrzeża Morza Bałtyckiego. Zagrożeniem dla cennych siedlisk są: presja rekreacyjna w pasie przymorskim, ekspansja zabudowy i infrastruktury, eutrofizacja w wyniku zrzutu ścieków, zmiany sukcesyjne związane z zaniechaniem użytkowania łąk i pastwisk. Zaprzestanie wypasu powoduje także redukcję lęgowej populacji siewkowatych. Obszar ten obejmuje także rezerwat przyrody Liwia Łuża (220 ha; 1959), który oddalony jest od obszaru opracowania o ok. 1 km w kierunku na północny-wschód.

Obszar opracowania graniczy z **Obszarem Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010**

Ostoję stanowią rozległe łąki, dawniej intensywnie koszone i wypasane, ale od kilkunastu lat prawie nie użytkowane. Znaczną powierzchnię tego obszaru porasta trzcina i łoża, a zaniedbany system odwadniający powoduje dłuższe utrzymywanie się rozlewisk.

W ostoi ptasiej Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” występuje co najmniej 25 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 5 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi.

W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków: błotniak łąkowy, błotniak zbożowy, kania ruda, rybołów, sowa błotna; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują bocian biały, derkacz i wodniczka. Latem na obszarze pierzą się gegawy w ilości 100-350 osobników.

Zagrożeniem dla tego obszaru jest koszenie trzciny, zarzucanie wypasu, wypalanie, pozyskiwanie ryb, kłusownictwo, wydobywanie torfu, odpady, ścieki, elektrownie wiatrowe, kempingi, żeglarstwo, zanieczyszczenia wód, poligony, zasypywanie terenu, odwadnianie, tamy-wały, eutrofizacja, drapieżnictwo, penetrowanie siedlisk przez ludzi i zwierzęta domowe.

Rezerwat przyrody „Jezioro Liwia Łuża”

Obszar jeziora Liwia Łuża został uznany za rezerwat przyrody pn. „Jezioro Liwia Łuża” na podstawie zarządzenia nr 239 Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 lipca 1959

r. (M.P. Nr 66, poz. 344), które zostało zmienione Rozporządzeniem nr 1/2008 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jezioro Liwia Łuża”. Zmianie uległ cel ochrony rezerwatu na: „zachowanie ekosystemu płytkiego lagunowego jeziora wraz z mozaiką siedlisk kształtowanych pod jego wpływem w warunkach zmiennego oddziaływania wód Bałtyku oraz rzadkich gatunków roślin szczególnie słonolubnych i biotopów ptaków wodno-błotnych”. Szczegółowe zasady określenia działań ochronnych oraz wskazanie obszarów i miejsc udostępnionych dla celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, amatorskiego połowu ryb i rybactwa oraz sposób ich udostępniania zawiera Rozporządzenie Nr 28/2008 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Jezioro Liwia Łuża”.

Obszary i obiekty proponowane do ochrony

Według Waloryzacji Przyrodniczej wykonanej przez Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie na południe od obszaru opracowania proponuje się **Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradolina Nadmorska”**. Obszar OChK-I w zamierzeniu ma tworzyć wielkoobszarowy obiekt chroniony o znaczeniu ponadregionalnym, ze względu na występujące tu wartościowe stanowiska flory i fauny. Przedmiotem ochrony jest cenny ekosystem, który jest ważny dla fauny, zwłaszcza ptaków. W skład obszaru chronionego ma wejść rezerwat Liwia Łuża, oraz proponowany użytek ekologiczny „Pogorzelićkie Bagno”. Są to cenne faunistycznie obszary z liczną i wartościową ornito- i herpetofauną. Ta forma ochrony umożliwi działalność człowieka na obszarze chronionym, jednakże musi ona uwzględniać zasady ochrony przyrody.

W obszarze opracowania znajduje się proponowany w Waloryzacji Przyrodniczej **Rezerwat przyrody florystyczny „Łąki na zachód od Jeziora Liwia Łuża (R- II)**. Rezerwat ten stanowią podmokłe łąki za zachód od rezerwatu przyrody „Jezioro Liwia Łuża”. Na obszarze tym, podobnie jak na terenie istniejącego rezerwatu bytują trzaska zwyczajna, kumak nizinny, grzebiuszka ziemna, żaby brunatne i zielone, ropucha szara, derkacz, przepiórka, w okresie lęgowym były tu obserwowane bataliony oraz cyranka. Wśród cennych gatunków florystycznych należy wymienić narecznicę samczą, grązel żółty, grzebień biały, liczne gatunki storczyków, koniczynę rozdętą. Występuje tu także leszczyna pospolita, wierzba szara oraz dąb bezszypułkowy. Wskazania do ochrony proponowanego rezerwatu są takie same jak przy istniejącym, którego podmokłe łąki mają

być integralną częścią. Szczególną uwagę należy zwrócić na zachowanie obecnych stosunków wodnych. W celu ochrony szczególnych obszarów przyrodniczych, którymi są najczęściej stanowiska oraz zbiorowiska gatunków chronionych roślin i miejsca bytowania i rozrodu wielu gatunków zwierząt na terenie całej gminy wyznaczono obszary cenne przyrodniczo. W okresie lęgowym obserwowano tu gatunki ornitofauny takie jak: bocian biały, cyranka, batalion.

Część wymienionego obszaru objętego planem (teren 41Kp,Utb) został od czasu opracowania Waloryzacji znacznie przekształcony. Teren został częściowo zmeliorowany, utwardzony i jest już użytkowany na cele turystyczne (pole biwakowe, kempingowe). Przeprowadzona dwukrotnie (wczesną wiosną i latem) inwentaryzacja terenu wykazała, że opisane wyżej gatunki i siedliska już nie występują.

Na obszarze opracowania zlokalizowane są dwa takie obszary, obszar **cenny przyrodniczo OC-15 oraz OC-16**. Obszar OC- 15 stanowi pas wybrzeża od Niechorza do ujścia Kanału Liwia Łuża. Jest to cenny teren szczególnie pod względem krajobrazowym i florystycznym. Zgodnie z Waloryzacją Przyrodniczą zaobserwowano tu licznie występujące storczyki, mikołajek nadmorski, rokitnik, wiciokrzew pomorski, narecznicę szerokolistną, narecznicę krótkoostną oraz narecznicę błotną. W lasach występuje buk zwyczajny, wierzba krucha, topola biała, świerk pospolity, topola osika. Obszar OC- 16, który zlokalizowany jest na wschodniej granicy opracowania, tworzy Kanał Liwia Łuża od ujścia z jeziora Liwia Łuża do ujścia do Bałtyku. Obszar ten jest ważny z uwagi na to że jest miejscem tarła, żerowania i zimowania dla niektórych gatunków ryb m. in. węgorza, lina, szczupaka, miętusa oraz stornia.

Elementem ważnym ze względu na ochronę przyrody, będącym częścią Sieci Obszarów Chronionych są korytarze ekologiczne. Korytarz ekologiczny jest łącznikiem pomiędzy niektórymi odległymi terenami zasiedlanymi przez różne populacje zwierząt. Korytarze te umożliwiają migrację i ekspansję gatunków flory i fauny na nowe obszary, dlatego ważne jest aby były one właściwie zachowane i chronione. Analizowany obszar znajduje się w zasięgu dwóch korytarzy ekologicznych. Korytarz o znaczeniu ponadregionalnym tworzy Pobrzeże Rewalskie, będące fragmentem wybrzeża Bałtyku. Ma on znaczenie dla morskiej fauny wodnej, awifauny, niektórych gatunków ssaków i dla ornitofauny. Korytarz ekologiczny o znaczeniu lokalnym tworzy Kanał Liwia Łuża, będący drogą migracji, tarła i żerowania wielu gatunków ryb.

Określenie potencjalnych zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanych zmian w mpzp

Większa część opisywanego terenu jest zainwestowana i zabudowana. Teren objęty projektem mpzp powierzchniowo nieznacznie przekracza obszar zurbanizowany. Generalnie projektowane funkcje terenu w projekcie planu pokrywają się z dotychczasowym użytkowaniem.

W przypadku braku realizacji projektowanego planu, zmniejszy się przede wszystkim powierzchnia zaprojektowana pod zagospodarowanie (na: usługi turystyki, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, jednorodzinno pensjonatową, jednorodzinną rezydencjonalną, usługi sportu, zielen publiczną, drogi i infrastrukturę). W przeważającej części ograniczona zostanie powierzchnia odłogowanych pól pod zainwestowanie. Wiązać się to będzie z tym, że stan środowiska przyrodniczego w obrębie tych obszarów pozostanie niezmieniony. Pola uprawne, na których planuje się te funkcje pozostaną nadal obszarami rolnymi.

Zakłada się także, że w wyniku funkcjonowania obecnych funkcji terenu elementy środowiska tj.: szata roślinna, fauna, zasoby naturalne, gleby i powierzchnia ziemi, wody powierzchniowe i podziemne oraz krajobraz nie ulegną negatywnym zmianom. Wynika to głównie z tytułu obowiązujących zapisów Prawa ochrony środowiska, Prawa wodnego, ustawy o ochronie przyrody, ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz innych aktów prawnych.

Brak wprowadzenia na tych obszarach szczegółowych zapisów, dotyczących ochrony środowiska, ochrony krajobrazu i kształtowania ładu przestrzennego oraz nakazów i warunków prowadzenia inwestycji, proponowanych w projektowanej zmianie mpzp, spowoduje, że zmiany w środowisku będą następowały w sposób sprecyzowany w obowiązującym planie.

Analiza istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Z punktu widzenia realizacji projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego problemy ochrony środowiska mogą wynikać głównie z faktu występowania:

- na opisywanym terenie chronionych gatunków roślin i zwierząt;
- w sąsiedztwie jez. Liwia Łuża (rezerwat) chronionych zwierząt i ich siedlisk, które znajdują się na liście Załącznika I i II Dyrektywy 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków (Dyrektywa Ptasia), dla których m.in. powołane zostały Obszary Natura 2000.

Teoretycznie istnieje ryzyko, iż w procesie inwestycyjnym z tytułu ingerencji w środowisko mogą pojawić się problemy ochrony środowiska. Występujące na tym obszarze zasoby środowiska naturalnego są jednak prawnie chronione.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237) występujące na opisywanym terenie gatunki roślin: kocanki piaskowej, bluszczu pospolitego i grzybieńczyka wodnego, storczyki oraz zwierząt : ślimaka winniczka, ropuchy szarej, żaby moczarowej, żaby wodnej, żaby jeziorkowej, żaby śmieszki, żaba trawna, jaszczurki zwinki, łabędzia niemego, mewy pospolitej, kani rudej (przelot), ryjówki malutkiej, jeża wschodniego oraz kreta europejskiego, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

Jeśli, z punktu widzenia realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zostaną spełnione obowiązujące na tym terenie, oraz dotyczące wszelkich zasobów środowiska i walorów krajobrazowych, przepisy cytowanych powyżej aktów prawnych, problemy ochrony środowiska na opisywanym terenie nie powinny mieć miejsca.

3. Określenie celów ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanych zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu (zmiany planu)

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi strategiczny instrument realizacji gospodarki przestrzennej gminy, jak również jest jednym z podstawowych narzędzi realizacji polityki ekologicznej. Odzwierciedla potrzeby mieszkańców (wspólnoty samorządowej) oraz określa zasady i wytyczne, na jakich winna rozwijać się gmina w zakresie przestrzennym, strategicznym, ekonomiczno – społecznym przy poszanowaniu zasobów naturalnych i środowiska.

W tekście planu zawarto wytyczne określone przez prawo krajowe, w szczególności z zakresu kształtowania przestrzeni i prawa budowlanego oraz zasad ochrony środowiska i przyrody. Przyjmuje się, że w polityce gminy dotyczącej kształtowania przestrzeni, z poszanowaniem środowiska naturalnego, trzeba się kierować zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada ta, która wynika z podstawowego aktu prawnego w państwie, mianowicie konstytucji (art. 5 Konstytucji RP), przyświecała także autorom projektowanej zmiany mpzp.

W dalszej kolejności konsekwentnie jest ona przetransponowana do aktów prawnych niższego rzędu takich jak ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustawa o ochronie przyrody, prawo ochrony środowiska i ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Powyższe akty prawa krajowego uwzględniają także wytyczne, cele i zasady określone w aktach międzynarodowych w tym prawie Wspólnoty Europejskiej. W szczególności dotyczy to objęcia ochroną prawną siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w ramach sieci obszarów NATURA 2000. Istotną zasadą realizowaną na mocy prawa krajowego zgodnie z wytycznymi UE jest wprowadzanie takich procedur i rozwiązań prawnych, aby z jednej strony zachować przyrodę w stanie nienaruszonym, a z drugiej umożliwić rozwój przy poszanowaniu interesu i opinii społeczności lokalnych.

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, które zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu jest ochrona zasobów środowiska (wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin) . Na szczeblu krajowym jest ona realizowana na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 81) oraz przepisów szczegółowych:

- ochrona wód – Prawo wodne;
- ochrona obszarów i obiektów o wartościach przyrodniczych i krajobrazu,

zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem oraz drzew, krzewów i zieleni – ustawa o ochronie przyrody;

- ochrona lasów – ustawa o lasach;
- ochrona gruntów rolnych i leśnych – ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Aby ochrona zasobów środowiska mogła być prawidłowo realizowana w ustaleniach mpzp określono sposoby działań służące nieprzekraczaniu standardów jakości środowiska lub ich przywracaniu.

Prawo krajowe w wyniku przystąpienia Polski do Unii Europejskiej zobligowało się do stosowania zasad i celów w realizacji zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska określonych przez Unię. W odniesieniu do realizacji celów i zasad z zakresu ochrony środowiska, przy przedmiotowej zmianie planu uwzględniono w szczególności zapisy następujących dyrektyw:

- 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;
- 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikich ptaków;

Aktami prawnymi międzynarodowymi, określającym niektóre z celów ochrony środowiska, uwzględnionych przy sporządzaniu zmiany mpzp są:

- Konwencja Berneńska przyjęta przez Radę EWG Decyzją nr 82/72/EWG z 1981 r., tzw. konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych. Celem tej konwencji jest ochrona gatunków ginących, zagrożonych, migrujących endemicznych oraz siedlisk ich występowania;
- Konwencja Bońska przyjęta przez Radę EWG Decyzją nr 82/461/EWG z 1982 r., tzw. Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt;
- Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 roku. Zobowiązuje ona do ochrony różnorodności biologicznej na trzech poziomach organizacji: gatunku, biocenozy i krajobrazu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument o charakterze strategicznym, odzwierciedlającym potrzeby rozwoju ekonomiczno – społecznego lokalnej społeczności realizujący cele i zasady wynikające z potrzeb i wyzwań, przed jakimi ta społeczność staje. Realizując interes lokalny, jakim jest rozwój gminy należy uwzględniać tendencje i uwarunkowania regionalne, ponad regionalne i międzynarodowe zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz poszanowania środowiska i naturalnej przyrody.

Uwzględniając powyższe zasady w projekcie planu w pełni realizuje się powyższe cele istotne z punktu widzenia projektowanych zmian i dokumentu określającego te zmiany.

4. Analiza przewidywanych znaczących oddziaływań różnego rodzaju na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, a także na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru oraz zabytki i dobra materialne

Ocena skutków dla środowiska, wynikających ze zmiany obecnego przeznaczenia terenu

Wprowadzenie nowych funkcji terenu spowoduje następujące konsekwencje:

- trwałe zajęcie terenu - urbanizacja terenu (wprowadzenie zabudowy kubaturowej wraz z infrastrukturą drogową i komunikacyjną);
- degradację gleb;
- likwidację szaty roślinnej (likwidacja części zadrzewień śródpolnych na ugorach);
- zagrożenie dla chronionych gatunków roślin i zwierząt;
- zmianę krajobrazu – urbanizacja terenu;
- hałas - występujący lokalnie w wyniku funkcjonowania obiektów (antropopresja związana z ruchem turystycznym) oraz możliwego ruchu kołowego - komunikacyjnego;
- produkcję odpadów komunalnych i bytowych – odpady komunalne i ścieki;
- zużycie surowców i energii: w trakcie budowy oraz do celów bytowych (pobór wody, funkcjonowanie obiektów),

w wyniku których zaistnieje oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska (tab. 1).

W wyniku projektowanych zmian istniejących funkcji terenu w największym stopniu ucierpi środowisko glebowe oraz istniejąca szata roślinna, a także mogą być zagrożone niektóre stanowiska chronionych zwierząt i roślin. Pozostałe elementy środowiska przyrodniczego nie powinny ulec degradacji jeśli zastosowane zostaną wszystkie zalecenia i środki ostrożności.

W wyniku projektowanej zabudowy na terenach pól uprawnych i użytków zielonych przekształceniu ulegnie duża część istniejącej tu szaty roślinnej, a gleba, która zostanie przykryta ulegnie degradacji. Najwięcej terenów, na których wymienione elementy przyrody

może ulec zniszczeniu znajduje się w zachodniej, wschodniej i południowej części terenu objętego mpzp.

Gleby klasy IIIb (chronione dla rolniczego wykorzystania) będą zagrożone dewastacją, poprzez wkroczenie na nie funkcji mieszkaniowej i turystycznej.

Wkraczanie nowych funkcji stwarza potencjalne zagrożenie także dla chronionych gatunków roślin i zwierząt. Najbardziej narażone na wyparcie są: płazy i gady oraz ptaki, na skutek osuszania terenu, penetracji dotąd zacisznych miejsc i powstającego hałasu.

Zmianie ulegnie także krajobraz tego obszaru.

Inne zmiany istniejącego przeznaczenia terenu nie powinny wpłynąć negatywnie na środowisko przyrodnicze. Wartościowe przyrodniczo i krajobrazowo elementy obszaru objętego opracowaniem planu stara się chronić.

Należy stwierdzić, że gdy na projektowanym przeznaczeniu terenu, planowane inwestycje, przedsięwzięcia i obiekty funkcjonować będą po zastosowaniu wszelkich urządzeń i zabezpieczeń technicznych, dostosowaniu się do wskazań istniejących w przepisach szczegółowych i uwzględnieniu ustaleń zawartych w projekcie uchwały w sprawie planu, skutki dla środowiska, mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu zaznaczą się w minimalnym stopniu i nie będą powodować zanieczyszczenia środowiska oraz zagrażać zasobom przyrody ożywionej i nieożywionej.

Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołobrzeskiego Pasa Nadmorskiego (PLH 320017) oraz **Obszaru natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010** są obszarami szczególnej ochrony zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, który brzmi:

„1. Zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki , dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub

- 1) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty, znajdujących się na liście , o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, do czasu zatwierdzenia przez Komisję Europejską jako obszary mające znaczenie dla Wspólnoty i wyznaczenia ich jako specjalne obszary ochrony siedlisk.

3. Projekty polityk, strategii, planów i programów oraz zmian do takich dokumentów a także planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”

Każde planowane przedsięwzięcie o potencjalnym, bezpośrednim lub pośrednim wpływie na stan obszaru Natura 2000 podlega ocenie uwzględniającej jego ewentualne skutki w odniesieniu do chronionych siedlisk lub gatunków przeprowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na obszarze Natura 2000 nie podlega ograniczeniu działalność związana z utrzymaniem urządzeń i obiektów służących bezpieczeństwu przeciwpowodziowemu oraz działalność gospodarcza, rolna, leśna, łowiecka i rybacka, a także amatorski połów ryb, jeżeli nie oddziałuje znacząco negatywnie na cele ochrony obszaru Natura 2000 (nie zagrażają zachowaniu **chronionych** siedlisk i nie wpływają negatywnie w sposób istotny na chronione gatunki roślin i zwierząt). Nie dotyczy to terenów objętych odrębnymi formami ochrony przyrody, np. jako parków narodowych i rezerwatów przyrody, w stosunku do których obowiązują zakazy wymienione w ustawie o ochronie przyrody.

Należy podkreślić , że przyjęte rozwiązania wykluczają na obszarze objętym planem lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz inwestycji dotyczących usług turystycznych, w tym lokalizacji ośrodków wypoczynkowych, hoteli, stałych pól kempingowych lub karawaningowych.

Ponadto z waloryzacji przyrodniczej gminy Rewal wynika, że na niezabudowanych obszarach zlokalizowanych w zachodniej części opracowania, przeznaczonych na tereny usługowe, tereny zieleni uporządkowanej, tereny parkingów i dróg, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz usług turystycznych, gastronomii, handlu, kempingów i pól biwakowych nie występują siedliska i gatunki chronione w ramach Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołobrzeskiego Pasa Nadmorskiego (PLH 320017).

Ryc.2. Tereny pól w zachodniej części opracowania

Grunty te, pierwotnie przeznaczone pod rolnictwo, obecnie są odłogowane. Ugory porastają liczne gatunki traw oraz bylice i ostrożeńce, a także: krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), koniczyna łąkowa (*Trifolium arvense*), wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare*), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum*), chaber łąkowy (*Centaurea jacea*), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*). Duży udział roślinności tego terenu to zbiorowiska segetalne czyli chwasty pól uprawnych, które występują zwykle na obrzeżach pól uprawnych, przydrożach i miedzach

Tereny przeznaczone na obsługę ruchu turystycznego zlokalizowane wzdłuż granic rezerwatu przyrody „Liwia Łuża:” cechują się częściową degradacją i zanieczyszczeniem. Widoczna jest niekontrolowana działalność składowa, szczególnie gruzowiska, które niewątpliwie negatywnie wpływają na stan środowiska. Przewidziana w planie ekstensywna zabudowa i przewidziane planem uregulowania mogą przyczynić się do poprawy walorów krajobrazowych i estetycznych tego obszaru.

Ryc.3. Tereny przeznaczone w planie na obsługę ruchu turystycznego- wg Waloryzacji Przyrodniczej obszar proponowanego florystycznego rezerwatu przyrody położony w granicy opracowania

Ryc.4. Tereny proponowanego florystycznego rezerwatu przyrody „Łąki na zachód od Jeziora Liwia Łuża (R- II). Położony poza obszarem opracowania

Realizacja planu nie wywoła znaczącego oddziaływania na obszary Natura 2000, szczególnie takich, które powodowały by:

- długotrwały spadek liczebności populacji,
- zmniejszenie zasięgu występowania gatunku,
- zmniejszenie powierzchni siedliska przyrodniczego bądź obszaru,
- działania zmieniające strukturę zbiorowiska (składu gatunków),
- bezpośrednie lub pośrednie zmiany w fizycznej jakości środowiska (w tym warunków hydrologicznych) lub siedliska przyrodniczego wewnątrz obszaru,
- zmiany w spójności jednego lub kilku obszarów Natura 2000 (np. tworzące bariery ekologiczne pomiędzy obszarami, siedliskami lub zmniejszające zdolność obszaru do pełnienia funkcji „źródła” dla migrujących i emigrujących gatunków),

Ponadto proponuje się działania minimalizujące, które mogą ograniczać lub wykluczać negatywny wpływ planowanych przedsięwzięć na środowisko, w szczególności:

- przepławki dla ryb (port),
- nasadzenia roślinności,
- prowadzenie budowy poza okresem lęgowym ptaków, poza okresem zimowania, przelotu,
- wybór najmniej szkodliwego sprzętu /materiałów/technik budowlanych.

W związku z ustaleniami planu integracji w miejsca cenne przyrodniczo czasem nie da się uniknąć. Odnosi się to w szczególności do projektowanego portu na Kanale Liwia Łuża, terenów przewidzianych na zabudowę usługową i turystyczną, gdzie w związku ze zwiększonym ruchem turystycznym zanieczyszczeniu mogą ulec gleby, wody gruntowe i powietrze, a istniejąca tu szata roślinna może zostać usunięta. W takich przypadkach stosuje się działania łagodzące oddziaływanie inwestycji na środowisko oraz działania kompensujące straty w przyrodzie. Są to działania najczęściej niezależne od podejmowanego przedsięwzięcia.

Wśród działań łagodzących oddziaływanie przedsięwzięć przewidzianych w planie na środowisko należy wymienić:

- Działania zmierzające do ochrony wód i gleb, polegające przede wszystkim na zachowaniu wysokiego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej, unikaniu, eliminacji i ograniczeniu zanieczyszczenia wód substancjami szkodliwymi dla

środowiska wodnego i gleb. Głównymi zanieczyszczeniami mogącymi się dostać do wód i gleby są substancje niebezpieczne, w tym ropopochodne i metale ciężkie, które mogą wystąpić głównie w wodach spływających z dróg i miejsc postojowych pojazdów. Do odprowadzenia takiej zanieczyszczonej wody stosuje się rowy, urządzenia ściekowe i kanalizację deszczową. Zanieczyszczenia spływające z dróg trafią do urządzeń retencyjnych, m. in. do:

- zbiorników retencyjno- infiltracyjnych,
- rowów infiltracyjnych,
- rowów trawiastych lub powierzchni trawiastych,
- piaskowników, osadników oraz separatorów substancji ropopochodnych.

Urządzenie retencyjne i podczyszczające zastosowane zostaną w celu gromadzenie spływającej wody opadowej, szczególnie z nawierzchni utwardzonych. Do oczyszczania zgromadzonych wód zastosowane zostaną separatory, zainstalowane w rejonie środowiska wodnego zagrożonego skażeniem, szczególnie przy ujściu do kanału.

Uciążliwości wynikające z emisji spalin, szczególnie zwiększonej w okresie intensywnego ruchu turystycznego, zostaną zminimalizowane przez utrzymywanie i nasadzenia pasów zieleni, stanowiące barierę w rozpraszaniu zanieczyszczeń. Duży udział zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej i usługowej spełni również znaczną rolę w poprawie mikroklimatu terenów zabudowanych.

Głównym źródłem prawdopodobnej uciążliwości, która powstanie w wyniku zmiany użytkowania terenów objętych planem jest hałas. Jednym z głównych źródeł hałasu w środowisku jest ruch drogowy. Zastosowanie odpowiednich rozwiązań w zakresie nawierzchni dróg, poprawa ich stanu technicznego oraz zastosowanie działań ograniczających ruch drogowy może przyczynić się do zmniejszenia emisji hałasu. Wykorzystane zostaną także urządzenia techniczne takie jak fotoradary oraz progi zwalniające usytuowane w poprzek jezdni wpłyną na wolniejszą jazdę kierowców.

W przypadku, gdy ingerencja człowieka spowoduje trwałe szkody w środowisku, gmina planuje przeprowadzić kompensację przyrodniczą, która ma za zadanie przywrócić równowagę w przyrodzie oraz zachowanie walorów krajobrazowych danego obszaru.

Wśród planowanych tego rodzaju działań należy wyróżnić:

- gminną politykę nasadzenia zieleni, szczególnie nasadzenia gatunków drzew zgodnych z warunkami środowiskowymi ,
- utworzenie zespołu przyrodniczo- krajobrazowego wzdłuż ul. Bursztynowej w Niechorzu i innych ulicach na terenie gminy,

Głównym elementem projektu planu mogącym mieć znaczenie dla Obszaru Natura 2000 Trzebiatowsko- Kołobrzeskiego Pasa Nadmorskiego (PLH 320017), jest realizacja portu w ramach Kanału Liwia Łuża. Plan obejmuje jedynie część terenu, na którym będzie realizowany port, w tym także morskie wody wewnętrzne (poza jurysdykcją planu). Główne założenie portowe zlokalizowane będzie właśnie na obszarze morskich wód wewnętrznych (baseny) i na obszarze sąsiedniego obrębu Pogorzelica (poza granicami planu). Na obszarze objętym planem w ramach terenów 131 KM i 135 KM zlokalizowane będzie tzw. zaplecze portu. Realizacja portu może potencjalnie wpływać na siedliska roślin i zwierząt chronionych występujących głównie w obrębie Kanału Liwia Łuża i na terenie po jego wschodniej stronie (poza granicami planu).

Ustalenia planu nie precyzują sposobów zagospodarowania omawianych terenów, tym bardziej nie mogą odnosić się do terenów nim nie objętych.

Dopiero skonkretyzowanie projektu i procedura oceny oddziaływania na środowisko (w tym przypadku raport dla projektowanej inwestycji) mogą pozwolić na szczegółowe określenie jej wpływu i oddziaływań na środowisko i przyrodę, przyjęcia rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

W momencie sporządzania opracowywania podjęto prace projektowe i przystąpiono do opracowania raportu oddziaływania na środowisko.

Obszarem objętym planem, znajdującym się w bliskim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 oraz w granicach obszaru OC- 15 stanowi pas wybrzeża od Niechorza do ujścia Kanału Liwia Łuża są tereny 62USp. W ramach tego terenu w planie przewidziano usługi sportu i rekreacji, obejmująca plażę z dopuszczeniem realizacji obiektu wielofunkcyjnego moła. W momencie opracowywania plany teren ten, szczególnie w okresie letnim jest intensywnie użytkowany turystycznie, w związku z czym ustalenia planu drastycznie nie zmianą jego funkcji. Planowane zagospodarowanie ma na celu uporządkowanie istniejącego zagospodarowania w celu ograniczenia do minimum presji ruchu turystycznego na środowisko. Ustalenia planu nie mogą całkowicie ograniczyć dostępu do plaży, chronione pozostają elementy o największym znaczeniu dla środowiska, szczególnie wydmy, które są całkowicie wyłączone z zagospodarowania i użytkowania. Lokalizacja moła i usług została jednoznacznie określona w ustaleniach planu, szczególnie za pomocą nieprzekraczalnych linii zabudowy.

Pozostałe elementy zagospodarowania nie naruszają komponentów środowiska przyrodniczego oraz integralności Obszarów **Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie”**

PLB 320010, obszarów Natura 2000 „Zatoka Pomorska” PLB990003 oraz obszarów Natura 2000 „Ostoja w Zatoce Pomorskiej PLH990002, które graniczą z obszarem opracowania w związku z czym nie są konieczne działania kompensacyjne przewidziane w ustawie o ochronie przyrody.

Należy także podkreślić, że proponowane rozwiązania w planie, szczególnie tereny 131KM i 135KM przeznaczone na port, mają swoje odniesienie w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal, jak również w dokumentach rangi wojewódzkiej.

Lokalizacja portu przy Kanale Liwia Łuża przyczyni się do poprawy ilości wpływających wód morskich do misy Jeziora Liwia Łuża. Zagrożeniem dla środowiska w obszarze Liwia Łuża jest niedostateczny wpływ wód morskich do misy jeziora zatrzymywanych przez wrota sztormowe na Kanale Liwia Łuża oraz przez nieuregulowany kanał. Zagospodarowanie kanału może przyczynić się do pogorszenia warunków bytowych znajdujących się tam zwierząt ale niewątpliwie przyczyni się do poprawy stosunków tlenowych w toni jeziora oraz polepszy proces nanoszenia piasku morskiego niezbędnego dla niektórych ryb do odbycia procesu tarła.

Nowe przeznaczenie terenów oraz ocenę mogących wynikać z tego skutków dla środowiska przedstawiono w tabeli 1.

Wnioski

Przekształcenia powierzchni ziemi i gleb - trzeba wziąć pod uwagę, że warstwa glebowa pod planowanymi zabudowaniami ulegnie degradacji. Powinna być ona jednak wykorzystana podczas realizacji inwestycji przy zagospodarowaniu działek zielenią. Zajęcie terenu będzie się wiązało z oddziaływaniem negatywnym, bezpośrednim, długoterminowym, odwracalnym oraz stałym, co wynika z zabudowania terenu budynkami, obiektami i drogami. Najwięcej terenów, na których wymienione elementy przyrody może ulec zniszczeniu znajduje się w zachodniej, wschodniej i południowej części obszaru objętego zmianą planu.

Zabudowa będzie obliczona na wiele lat, czyli będzie trwała w długim okresie czasu i realizowana będzie etapowo. Dopuszcza się możliwość wyburzenia budynków, likwidacji drogi i przywrócenia terenu do stanu pierwotnego, w wyniku rekultywacji. Wybudowanie kompleksów turystycznych oraz osiedli mieszkaniowych jest procesem wieloletnim, a jego funkcjonowanie jest obliczone na wiele lat.

Czystość wód powierzchniowych i gruntowych – jeśli egzekwowane będą zapisy zawarte w mpzp (§ 5 i 11 uchwały) nie powinno dojść do zanieczyszczenia wód powierzchniowych i gruntowych tego terenu. W sąsiedztwie terenu objętego projektem planu znajduje się jezioro Liwia Łuża, w związku z tym należy podjąć wszelkie działania, aby potencjalne zanieczyszczenia nie dostały się do wód gruntowych, mogących skazić te akweny. Zachowanie płatów szuwaru trzcinowego przy brzegu jeziora przyczyni się dodatkowo do oczyszczania wód z potencjalnie spływających zanieczyszczeń.

Szata roślinna – trwałe ubytki w szacie roślinnej będą związane z zajęciem terenu przez budynki, obiekty i infrastrukturę komunikacyjną – drogi. Oddziaływanie to będzie negatywne, bezpośrednie i krótkoterminowe. Likwidacji ulegnie część zadrzewień śródpolnych – głównie samosieji sosen, olch i brzoź oraz roślinności porastającej ugory.

Jeśli jednak na mających powstać terenach zabudowanych udział zieleni, harmonizującej z otoczeniem będzie duży, oddziaływanie negatywne zostanie po części zrekomensowane. Wprowadzenie nowych założeń zieleni ozdobnej i pozostawienie najcenniejszej roślinności istniejącej oraz dużych powierzchni biologicznie czynnych, stworzy nowe warunki dla bytowania drobnej fauny, przede wszystkim płazów i owadów oraz drobnych ptaków.

Zwierzęta - budowa i funkcjonowanie kompleksu turystycznego i osiedli mieszkaniowych wiązać się będzie z emisją hałasu. Na etapie tym będzie to oddziaływanie bezpośrednie, skumulowane, krótkotrwałe negatywne i odwracalne. Podczas funkcjonowania głównym źródłem emisji hałasu będzie ruch kołowy wynikający z dojazdów i przemieszczania się mieszkańców. Pod względem funkcji usług turystycznych intensywność ruchu kołowego może sezonowo wzrastać w okresach letnich. Na tym etapie oddziaływanie z tytułu hałasu będzie bezpośrednie, skumulowane, długotrwałe, ale występujące chwilowo. Wzrost ruchu turystycznego i kołowego oraz hałas z nim związany, może doprowadzić do przepłoszenia niektórych gatunków zwierząt tu bytujących, szczególnie ptaków przebywających na terenie i w sąsiedztwie jez. Liwia Łuża.

Natura 2000

Celem i przedmiotem ochrony obszarów Natura 2000, znajdujących się w obrębie opisywanego obszaru jest:

- zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska, w tym ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (patrz pkt. 2 i 3). Jednym z głównych celów dyrektywy siedliskowej jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej przy uwzględnieniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych.

Dyrektywa ta przyczynia się do realizacji ogólnego celu polegającego na trwałym rozwoju;

- ochrony wszystkich gatunków ptaków naturalnie występujących w stanie dzikim z załącznika I i II. Ptaki te objęte są szczególnymi środkami ochronnymi, obejmującymi także ich siedliska, mającymi na celu zapewnienie przetrwania i rozrodu tych gatunków w ich obszarach występowania.

Wkraczanie nowych funkcji terenu potencjalnie może zagrażać „naturowym” gatunkom zwierząt. Na skutek osuszania terenu, penetracji dotąd zacisznych miejsc i powstającego hałasu najbardziej narażone na wyparcie są: płazy i gady oraz ptaki.

W związku z tym, iż teren objęty mpzp jest częściowo objęty ochroną Natura 2000, a także ze względu na występowanie tu chronionych gatunków zwierząt i roślin, inwestycje, szczególnie te znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu przyrody „Jezioro Liwia Łuża”, powinny podlegać w dalszych procedurach uzgodnień szczegółowej i wnikliwej ocenie oddziaływania na środowisko według ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 08. Nr 199, poz. 1227). Poprawne przeprowadzenie procedury OOS pozwoli na uniknięcie negatywnych oddziaływań na chronione gatunki roślin i zwierząt i ich stanowiska występujących na tym terenie, będące także przedmiotem ochrony obszarów Natura 2000 i pozwoli uniknąć negatywnego oddziaływania na integralność tych obszarów.

Zmiany w atmosferze – projekt planu dopuszcza wszystkie rodzaje systemów grzewczych z zastosowaniem urządzeń atestowanych. Przy zastosowaniu bezpiecznych ekologicznie technologii nie powinny nastąpić znaczące negatywne zmiany jakości powietrza atmosferycznego. Na omawianym terenie powinno się stosować dla celów grzewczych ciepło pochodzące z alternatywnych źródeł energii. Zaleca się także stosowanie nowoczesnych technologii grzewczych w oparciu o pompy ciepłne, kolektory słoneczne, a także spalanie biomasy.

Krajobraz – opisywany obszar ze względu m.in. na ciekawą rzeźbę tego terenu: atrakcyjny układ urbanistyczny dawnej rybackiej wsi zlokalizowany w części w zadrzewieniach o charakterze leśnym pozostanie w wyniku ustaleń planu zachowany.

W wyniku urbanizacji trwale zmieni się krajobraz dotychczas rolniczego fragmentu obszaru na krajobraz zurbanizowany. Wszelkie budynki i obiekty będą oddziaływać trwale,

bezpośrednio, długoterminowo, nieodwracalnie i stale. Wszelkie zmiany będą miały charakter lokalny tzn. będą występować w danym miejscu. W znacznym stopniu wpływ na krajobraz będzie uzależniony od parametrów zabudowy – kubatura i wysokość, co wpłynie na działania neutralizujące negatywne oddziaływanie. Nakaz zachowania najcenniejszych drzew i krzewów, zadrzewień śródłąkowych i śródpolnych oraz zadrzewień wzdłuż cieków i akwenów wpłynie na zachowanie walorów krajobrazowych tego terenu.

Odpady – podczas funkcjonowania zespołów zabudowy turystycznej i zabudowy mieszkaniowej wytwarzane będą odpady, głównie będą to odpady typu komunalnego oraz ścieki bytowe. Pod względem usług turystycznych wzrost ilości odpadów będzie sezonowy - w okresie letnim może wzrastać wraz ze wzrostem liczby użytkowników. Będzie to oddziaływanie uzależnione od prowadzenia gospodarki odpadowej i przyłączenia budynków i obiektów do zbiorczych sieci wodno – kanalizacyjnych. Przy poprawnie prowadzonej gospodarce wodno-ściekowej nie powinno dojść do pogorszenia jakości wód oraz gleb. Zagospodarowanie terenu powinno nastąpić po całkowitym oprzyrządowaniu w niezbędne urządzenia komunalne, tak jak proponuje się to w § 11 projektu uchwały.

Zdrowie ludzi - charakter nowych inwestycji nie powinien w żadnym wypadku powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi. Plan nie przewiduje wprowadzenia inwestycji mogących znacząco pogorszyć stan środowiska, co więcej zapisy planu wprowadzają zakaz lokalizacji obiektów i przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyjątkiem obiektów służących działalności sportowej i turystycznej oraz inwestycji celu publicznego.

Środowisko kulturowe - w granicach obszaru projektu miejscowego planu znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków.

Lp.	obiekt	adres	nr rejestru
a)	stacja wąskotorowa z torowiskiem i mostem	ul. Kolejowa	1286
b)	zagroda	ul. Ludna 2	754

Szereg obiektów posiadających wartości zabytkowe (zagrody, budynki mieszkalne, pensjonaty) została oznaczona na rysunku planu i będzie objęta ochroną ustaleniami planu.

Egzekwowanie zapisów projektu uchwały - ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Niechorze powinny przyczynić się do ochrony opisanych dóbr kultury.

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdza się, że powstałe w wyniku projektowanego przeznaczenia terenu planowane inwestycje, przedsięwzięcia i obiekty funkcjonować będą po zastosowaniu wszelkich urządzeń i zabezpieczeń technicznych, po spełnieniu wskazań istniejących w przepisach szczegółowych i uwzględnieniu ustaleń zawartych w projekcie uchwały w sprawie planu, wszelkie oddziaływania na ludzi, środowisko (w tym różnorodność biologiczną, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne), krajobraz a także na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru, oraz zabytki i dobra materialne, zaznaczą się w minimalnym stopniu i nie będą powodować zanieczyszczenia środowiska oraz zagrażać zasobom przyrody ożywionej i nieożywionej.

5. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Aby wyeliminować lub ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, przyrodę ożywioną i nieożywioną oraz krajobraz, mogące być rezultatem realizacji mpzp, proponuje się następujące rozwiązania:

- egzekwowanie i przestrzeganie zapisów projektu uchwały w sprawie mpzp (w szczególności ustaleń dotyczących ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości, warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu oraz ustaleń szczegółowych), a także przepisów prawa ochrony środowiska, prawa wodnego, ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych i innych;
- zachowanie naturalnego charakteru nadwodnych zadrzewionych i zakrzewionych terenów oraz fragmentów kompleksów leśnych przeznaczonych pod zielen publiczną;
- zagospodarowanie zielenią wyznaczonych w projekcie dokumentu powierzchni biologicznie czynnych, które dla wielu terenów przekraczają 50 %. Udział

zieleni wysokiej powinien być tu duży, a w doborze gatunków trzeba wziąć pod uwagę położenie obszaru (siedlisko, teren wiejski,);

- aby inwestycje, szczególnie te znajdujące się w bezpośredniej bliskości rezerwatu przyrody „ Jezioro Liwia Łuża”, podlegały w dalszych procedurach uzgodnień szczegółowej i wnikliwej ocenie oddziaływania na środowisko według ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa, w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 08. Nr 199, poz. 1227) co pozwoli kontrolować cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz zachować jego integralność;
- powtórne wykorzystanie powierzchniowej warstwy gleb, która powinno się zdjąć przed rozpoczęciem prac budowlanych, przy zakładaniu terenów zielonych. Dla ograniczenia erozji wierzchniej warstwy gleby proponuje się, założenie trawników i odpowiednią ich pielęgnację na stromych zboczach działek.;
- zastosowanie dla celów grzewczych ciepła pochodzącego z alternatywnych źródeł energii. Zaleca się także stosowanie nowoczesnych technologii grzewczych w oparciu o pompy ciepłe, kolektory słoneczne, a także spalanie biomasy.

6. Cele i geograficzny zasięg projektowanych zmian planu a cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralności tych obszarów - przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie mpzp

Teren objęty zmianą planu znajduje się na obszarach Natura 2000:

- specjalny obszar ochrony „Trzebiatowsko-Kołobrzski Pas Nadmorski” PLH 320017, powołany na podstawie Dyrektywy Rady 92/43/EWG;
- obszar specjalnej ochrony „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010 powołany na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG;

Sąsiadujące obszary Natura 2000:

- obszar Natura 2000 „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010,
- obszarów Natura 2000 „Zatoka Pomorska” PLB990003,
- obszarów Natura 2000 „Ostoja w Zatoce Pomorskiej PLH990002,

Obszary Natura 2000 obejmują jedynie fragmenty obszarów objętych planem (skrajne), co więcej są peryferyjne w ramach obszarów Natura, bądź jedynie sąsiadują z opracowywanymi terenami.

Jednymi z głównych celów planu w ramach projektowanych funkcji jest zrównoważony rozwój i ochrona środowiska. Celem i przedmiotem ochrony obszaru siedlisk Natura 2000 „Trzebiatowsko-Kołobrzski Pas Nadmorski” PLH 320017) jest natomiast ochrona siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory wskazanej w załącznikach Dyrektywy Siedliskowej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r., a także ochrona siedlisk ptaków występujących na terenie „Wybrzeże Trzebiatowskie” PLB 320010, które znajdują się na liście Dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r.

Projektowany dokument uwzględnia występowanie i cele ochrony istniejących Obszarów Natura 2000. Mając na uwadze § 3 pkt. 5 projektu uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Rewal części miejscowości Niechorze – strona północna realizacja nowych funkcji terenów nie powinna wpłynąć negatywnie na integralności opisanych obszarów.

W odniesieniu do Obszarów NATURA 2000 i ich celów ochrony rozwiązania alternatywne powinny wiązać się z rozstrzygnięciami wpływającymi na zachowanie środowiska naturalnego z poszanowaniem zrównoważonego rozwoju i interesu społeczno – gospodarczego. W przypadku przedmiotu ustaleń planu miejscowego jakim jest teren

miejsowości Niechorze o funkcji obecnie turystyczno - mieszkalnej, projektowany dokument utrzymuje główne rozwiązania przestrzenne i funkcjonalne dla tego terenu. Rozwiązania alternatywne jakie można rozważać dla projektowanego planu dotyczą następujących zagadnień:

- 1) zapisów dotyczących kształtowania zabudowy;
- 2) wyłączenia nowo projektowanych terenów z zainwestowania;
- 3) zarzucenie realizacji dokumentu w wyniku przeprowadzenie procedury SOOŚ;
- 4) poszerzenia zakresu terytorialnego planu w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju dla większego obszaru, a zarazem ochrona terenów przyległych do zakresu terenu projektowanej zmiany.

Ad 1.

Na etapie sporządzania projektu miejscowego planu uwzględnia się uwarunkowania środowiskowe w szczególności zapisy ochrony przyrody oraz potrzeby społeczno-gospodarcze w szczególności szeroko pojęty interes publiczny. W wyniku przeprowadzenia procedury sporządzenia projektu miejscowego planu poszczególne zapisy projektowanego dokumentu będą rozwiązaniami kompromisowymi uwzględniającymi uwarunkowania prawne i potrzeby społeczności lokalnej. W trakcie sporządzenia planu rozstrzyga się poszczególne parametry zabudowy obecnej jak i nowo projektowanej. Dla ochrony środowiska mają przede wszystkim znaczenie następujące parametry: powierzchnia zabudowy – zajęcia terenu, powierzchnia biologicznie czynna, wysokość zabudowy (znacne dominanty w krajobrazie), intensywność zabudowy i wynikająca z niej chłonność terenu (istotny parametr w odniesieniu do obiektów i terenów turystycznych). Określenie poszczególnych parametrów winno być realizowane zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju co winno zapewnić zaspokojenie potrzeb społeczności lokalnej, interesu publicznego i wymogów ochrony środowiska.

Ad. 2

Na etapie sporządzenia planu rozważa się przeznaczenie poszczególnych terenów i zanim nie zakończy się procedura planistyczna należy rozważyć skale i zakres rozwoju dla obszaru objętego zmianą. Miejscowość Niechorze jest zlokalizowana nad brzegiem Morza Bałtyckiego przez co występują bardzo dobre warunki terenowe i wysoka atrakcyjność terenu pod rozwój funkcji turystycznej w szczególności turystyki wodnej. Określenie zakresu

i skali rozwoju dla miejscowości musi być poparte analizą potrzeb społecznych z jednej strony, a możliwościami przestrzennymi, chłonnością terenu i uwarunkowaniami środowiskowymi z drugiej. Zapewnienie odpowiedniej ilości lub określenie niezbędnego minimalnego terenu do rozwoju powinno zapewnić zrównoważony rozwój miejscowości Niechorze.

Ad. 3

Na etapie przedrealizacyjnym procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko oraz procedury planistycznej wraz z konsultacjami społecznymi określa się zasadność i potrzebę wprowadzenia miejscowego planu. Analizując potrzeby społeczne oraz uwarunkowania środowiskowe można by przyjąć, że przygotowywany plan i jego zapisy odpowiadają potrzebom społecznym oraz uwarunkowaniom wynikającym z ochrony środowiska.

Dokonując analizy potrzeb lokalnej społeczności oraz wykonując opracowania i dokumenty na etapie przed realizacyjnym projektowanego dokumentu stwierdzono potrzebę wdrożenia miejscowego planu.

Ad. 4

Przeprowadzając postępowanie z zakresu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko należy określić wpływ jaki w wyniku realizacji miejscowego planu będzie na obszary chronione w szczególności na Obszary Natura 2000.

W odniesieniu do miejscowości Niechorze projekt planu ma głównie charakter porządkujący obecną zabudowę oraz normujący poprzez doprecyzowanie poszczególnych parametrów zabudowy do potrzeb i uwarunkowań obecnie występujących z założeniem perspektywy czasowej dalszego rozwoju. Zakres zmian dotyczy terenów już zurbanizowanych, zakłada się że nowo wyznaczone tereny w stosunku do terenów już zainwestowanych stanowią nie więcej niż 10 % wszystkich terenów objętych zainwestowaniem. Projekt planu doprecyzowuje parametry zabudowy, funkcje i przeznaczenie terenów oraz wprowadza normy i ograniczenia wynikające także z przepisów stanowiących obszary sieci Natura 2000.